

FS

1777

შპის დაბნელება საქართველოში.

ნამდვილი კომედია. სამს-მოქმედებად რუსულის სცენითურთ,
შეთხზული ზ. ნ. ანტონოვისკან.

F 607
2

FS 1777

1893

შ ა მ ქ მ ე დ ნ ი შ ი რ ნ ი :

გეურქ კარაზე ჯოფი ძეწლი ვაჭარი.

როლი ამისი რეკსიმე.

ქალი ამათი მარეს.

დედა გეურქასი ნენე.

ბიჭი გეურქასი სჯომანიკა.

მღვთური გეურქასი პორეზიკი გრიგოლ ჩეშმაკოვი.

ნათლია გრიგოლისა მიკირტუმ მინასოვი.

გეურქას მეუ { თავ. ინდო შერმანაძე.

გობარნი მოა { აზნ. ზაალ პინტრიშიძე.

სურეებულნი: { გლეხი ბერუა ლაშინა შუღი.

ტფილისის მოქალაქე.

რუსის ჩინოფნიკი.

რუსეთის მუჟიკი გრიშა.

როლი ამისი ავდოტია.

გლეხი როლ-შუღითა.

ტფილისის შარა { იუანე.

ლატანები: { მანო.

{ გეო.

{ დანხო.

შეხურნეები.

საზანდრები.

მაურეებულნი სალსნი სხუა ღ სხუა გუარისა.

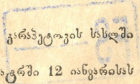
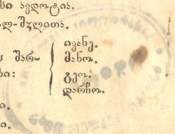
მასრობელი.

ნემეცი.

შამქმედება ტფილისში 1-ი ღ 3-ე კარაქტოვის სასლში
ღ 2-ე დიდუბეში.

1-ად წარმოსდგა ტფილისის ტუატში 12 იანუარისს

1853 წელსა.

მთქმედება 1.

(ოვრდა ახდება და სტენა წარმოადგენს დარბაზსა, დარბაზსა აქეს შუაზედ, მარჯუნივ და მარცხნივ კარებები, მარცხნივ სდგას ტახტი დაფენილი, უკან აწევა სკამები და წინა სდგას სტოლი, ნენე ზის ტახტზედ აბრეშუმს არაყს და ზუზუნებს, მარეს დადის დარბაზში ნაწის სიარულითა და მღერობს).

გ ა მ ო ს უ ლ ა 1.

ნ ე ნ ე და მ ა რ ე ს .

მარეს,

გამოთრინდა სიხარულის ფრინუჭლი ლეილიმ.

შემთხვევისა გამო სხვსა და სხვსა, მალეილიმ
სხვსა და სხვსა.

დაუშთენილ ვარ აწ ესრედ უნუგეშოდ ლეილიმ.

უბედობის გამო სხვსა და სხვსა, მალეილიმ
სხვსა და სხვსა.

(ნენეს) ბებალო! ახლანდელი ვაჟები საუქარლებს რომ მომორდებან ესე მღერობენ ხომე.

ნ ე ნ ე .

ნეტავი შენა მჯღო რომ უმაწვლმა ხარ და სიმღერის მეტი ჯავრი არა იფერი გაქვს, მე ლამის ჯავრით გაღვირიო,

მ ა რ ე ს .

რა ჯავრი გაქვს ?

ნ ე ნ ე .

ჯავრი მეტი უნდა, მზემ უნდა დაბნელდესო.

მ ა რ ე ს.

დაბნულდეს რა არის.

ნ ე ნ ე.

როგორ რა არის! ანობენ თუ წარუქნამ უნდა მოვი-
დესო და უკელანი უნდა დავიხოცნოთო, მინდა სხვა-
რებლათ მოვეძინაღო.

მ ა რ ე ს.

(იციინის).

ნ ე ნ ე.

ქა! დახე დახე ურცხესა ამ დროული ადამიანი რო-
გორ მსხარათ მშკრება, რას იცინი შე ლირთო.

მ ა რ ე ს.

როგორ არ ვიციანი, აი უსწავლელობა რა არის რომ
ამ უწინდელს ხალხსა არათერის მიხვედრა არა გაქვსთ,
მსწავლა რომ გქონდესთ წავითხზავით წიგნებსა და იქიდგან
გავიგებდით მზის დაბნელების მიხეცსა, აბა ჩქვსნ მდგმურს
ატიტერსა ჰკითხე და ის გეტყვს დაბნელების მიხეცსა.

ნ ე ნ ე.

ქალბატონო შენ იმასთან ჩუჩჩულ კერეული დაესვენ.
თორემ ნახამ თუ რა მოგივა.

მ ა რ ე ს.

რა უნდა მამივიდეს, არ იცა ბებილო ახლანდელს
დროში ქალისგან ვაჟთან ლაპარაკი განათლება არის.

ნ ე ნ ე.

ქა მესა თქვენც დაგეტათ და თქვენსა განათლებაცა,
ვიდეტ მავისთანაებმა ჩაგუქყარა თელში ნატარი და
ასეთი დრო მოგვიდა.

მ ა რ ე ს.

ბებია-მუღობამ ქალისა ვაჟთან ლაპარაკი სიწმინდელი
არ არის, თქვენ ასე გეონათ როგორც დაგუქვლანარაკე-

ბიან მასინვე შეგუჯამდენ, შენა მსოქჳ ქალმან თავის
თავი თითონ დაიდუქს თორემ ერთმანერთმან ლაზარაკი
სხუა არა არის-რა, სოლოდ ვაჟი ქალის ტქერითა და
ქალი ვაჟის ტქერითა სიამოვნებენ.

ნ ე ნ ე.

(ორს თითს ტურებზედ დაიდებს), არა თქუტ ურცხუტ-
ბო თუ ხლანდელი გომბიოები ლირფები არა ხართ უცხო
ვაჟა რას გეუთ სალანარაკოთა, ცდნთორმეტის წლისა
ვიუაჳ ჟერ ქერაში თავი არ გამაძეუო თორემ ვატან ვინ
მალანარაკებდა, მერმე ქმარმა რა შევირთე სამი წელიწა-
დი დანიშნულმა ვიუაჳ ნიშნობის დამის მეტათ ჩემი
ქმრის სახემ არ მინახავს, მერე ჟუარი დაძვერეს და
ერთი წელიწადი ვიდენ ხმა არ გამეცა.

მ ა რ ე ს.

იჲ. . . იჲ. . . იჲ. ვაი ცოლ-ქმრობის ლაზარის კა ნა-
სავდით მია.

ნ ე ნ ე.

ვითომ რატომო!

მ ა რ ე ს.

ახა რაკი ქალი და ვატი უმაწულობის მასავს გადავლენ
იმათი ცოლ-ქმრობა რა იქნება, მეონია ერთმანეთის და-
ნახუტცი ეჯავრებათ, ლაზარით იმასა აქეს და სსსიამონო-
ის არის რომ ქალ ერმათ სანამ სიუმაწულე აწუტვო მა-
ნადის შეიყარენ ცოლ-ქმროთა, ნახავ თუ როგორის
სიუყარულით დასტკებებან და ან როგორი მხარული
ცოლ-ქმრობა ექნებათ.

ნ ე ნ ე.

(გაკვრუტბით ორს თითს ტურებზედ დაიდებს) ქა გე-
ნატუალეთ ეს რაკიბი მესმის თექუსმეტის წლის ქალისა-
განა (მარესს ქოქოლას მიყრის) აი თურჩას მარეს,

ფრანას! შენამტ გავიშავდეს გვრგუნმა ძაგისთანა ლახარაჲისათუნა (დახუდებს თათას-ტანს ტახტზედა მივარადება ძარეხას და აგდებს) წადი აქედან დაშეკარვე შე ლირთო, დუს გნა დუს შე ბეჭაიას ნაშობო.

გ ა მ ო ს უ ლ ა 2.

ივინივე და რეკსიმე.

რ ე კ ს ი მ ე.

(შემოვსწრობა ჩხუბზედ და დედამთილს) თითონ შენ ბეჭაიავ და ქოთავო, რას ერჩი მაგ ქალსა.

ნ ე ნ ე.

აი სსხელმა შენტ გავიწუედეს და შენი ქალმატა, გუჭლი შენა ხარ და ეგ შენი წაწილას, ის დღე დაიწოს როტა შენ ჩემი ოჯახში რძალმა გხვდი.

რ ე კ ს ი მ ე.

ქა გუჭლი ჩაგიდე მაგ ქოთავი უელში, შენი ვინმეები რომ აღარ ვაბარბარე ჩემი სსხელში განა იმიტომა.

ნ ე ნ ე.

შენი ვინმეებისათუხ ზომ სუეველა შუტრები, გაწუედეს იმათი გასაგისი.

რ ე კ ს ი მ ე.

ქა შენი თავიჯ ამოგიჯამას, ჩემი გასაგის დაესხენ თარემ აღარ გახსოვს, იმ დღეს ქოში რო დაგარტეი და თემო აგათრეკინე, ახლა უარესი გიწამ.

ნ ე ნ ე.

(ორს თითს ტუჩებზედ დაიდებს) ქა გენატრალეთ განა ჭარს დედამთილინ ესპესი ჰატეო ტა, (ორის კელით ქოქოლას მიაყრის) აი მამიკუედეს შენისთანა რძალმა,

ტერტერამტ წაუღია თავისი გოლგოთურ ტში შენი შამშიმებანი
ხაკერდის ქათიბმა.

რ ე ვ ს ი მ ე .

(ქოქოლას მიაყრის) ოლოლო! ოლოლო! ვერ გაი-
გე დედამთილმა მოდნი აღარ არის, მაინდ კტრე ქოთვაც
თორემ სახლიდგან გაგაგდებ.

ნ ე ნ ე .

აი უწინამ დღე ჭაგელიას შენცა და მაც შენი ქალი-
ცა რომ შენ ნენე ვერ გაგაგდო.

რ ე ვ ს ი მ ე .

ქა! ჩემ ქალს რას მისწუდი შე აშარო.

ნ ე ნ ე .

აშარო და აშრის ჯინშო, აი შავი ჭირმა ჭამოს შე-
ნისთანა რძალი.

რ ე ვ ს ი მ ე .

ქა ვერა ხედამ ამ ქოთვაცსა როგორ ენა წაიგებლას,
აბათუ ვერ გაგაგდებ და ნახამ (აიღებს აბრეშუმეიანს თირ-
ფიტასა და თითას ტარსა გაუგდებს შუა კარით და მერე
მოვარდება ნენეს) გაეთერი მეთქი ვარში თორემ თრე-
ვით გაგიტან.

ნ ე ნ ე .

არ გავალ.

რ ე ვ ს ი მ ე .

(წაავლებს კლავში გელსა) გადი მეთქი თორემ თმათ
გაგათრეკ.

ნ ე ნ ე .

არ გავალ.

რ ე ვ ს ი მ ე .

(მოუკათ იხუბა დაიწყოებენ წივილ კივილსა, რეკსიმე
ცალის კელით მოხდის ლეჩაქსა, და მერე კელით მიი-

თრეკს გარეთა, ნენე თან სწეკვლის და თან არ მი-
სდევს, მერე რეკსიმე გაიუწანს ძალ და ძალ შუა კარითა
და მარხსა გავა მარჯუნივ).

გ ა მ ო ს უ ლ ა 3.

ს ი მ ო ნ ი კ ა.

(შემოვა შუა კარით და ჰუბლიკას) აჰ, დედა, დედა,
დედა, რავა აშარი ყოთილას ჩემი ქალბატონი, თქვენს ნუ
მოუჭედებით ჩემს თავს მთელს დეიბდღვნა უბედურმა, შე-
ვარდა ესომიდ გამეიტანა ნინახის კოჭატა და მისთანა
მოზდოდან მოზდო მას დედამთილს რომე, წელი ქვე ახ-
თრეკის, წეიტვა ვუბედური და ქვე ჭყავის (გააჯავრებს).
ვაი წელი, წელი, წელი, ალა ზედ მოესწრო და ჯავრო-
ბა დოუწყო ცოლს, მარა თუ ძალე არ დარუმებულ-იყო
კილამ მასაც ქვე ზდო თავშიდ, აჰ რავა გამეხარებოდა
რომ მისთვისაც ქვე მოედო კოჭატა აჰ, იმან რომ გუ-
შინ ქვე სილა მიივსკვნა დაევისოს მას თავი ეხლაც ქვე
მეწვს ება, მინდა გავქტეულ-იეავ მარა, მიტომ ვერ წა-
ველ აგერ ყავლი გამივა და შეკვნარი ოტს ჭრელს მანათს.

გ ა მ ო ს უ ლ ა 4.

ი ვ ი ვ ე და გ რ ი გ ო ლ.

გ რ ი გ ო ლ.

(შემოვა შუა კარით და სიმონიკას) სიმონიკა რაებს
ღაპარაკობდი?

ს ი მ ო ნ ი კ ა .

აჰ, მობძანდი შენი მუსლის ჭირივე არაიერსა, და-
დი ქალბატონი და ჰეტერა წეივიდენ და მათი ანბავი
მიკვრდა.

გ რ ი გ ო ლ .

მარესი ხომ იმათია არ ერია?

ს ი მ ო ნ ი კ ა .

ოიბე! განა რა მიბძანებ ბეტონო, რავა გარეკ მარესს
ჩხუბშიად, ნეკა მისი ზდალობისა ჰეტერა მაჭკრო-
ბოდათ ვუბედურს მის დედ-მამას.

გ რ ი გ ო ლ .

კარგი გაზდილია?

ს ი მ ო ნ ი კ ა .

აჰ! მომეტა დეთის-წეალობა კაი ის იუოს, ის რა
წიგნს წეიკითხავს ნუ შამიკუნდე ჩუჭნმა სუტესმა ისტე
ვერ წეიკითხოს, ისთე ეოვლის ფრით ზდილია აჰ, დე-
და, დედა, იმან რაი რქრო ქსოვილა ხალიჩა შეკერა არ
ეკება მასთანა ქუჭყანაზედ, მისი ბრჭყვალეობა თუალს
ქუჭ მოსტატებს კატს, კა ნუ გემაწურები და ერთა რამ
მინდა მოგახსენა.

გ რ ი გ ო ლ .

აბა მითხარ?

ს ი მ ო ნ ი კ ა .

ურთო არ იქნება შენე მოუკვდები ჩემს თავს რა მე
შენ და მარესმა გვრეგნი იფსკუნათ, შენს მეტს კატს
არვის მთვერობს მისი ცოლობა.

გ რ ი გ ო ლ .

მეტა მსურს მაგრამ იმისი მამა არ მაძლევს ნებასა.

ს ი მ ო ნ ი კ ა .

ოიბე! ვუბედური რამი გწუნობს, მის სოკოიან თავს

გაკხარით, ახლა თქალათ ხარ ვაი და ტანათ, უმაწული და
ჩინიანი, სწორად ჩუქნებური მჭადის ტოლად ოქროს ახე-
ლატი გაწევა მა მხრებზედ.

გ რ ი გ ო ლ.

მე ვკვლავ კარგია მაგრამ მარეს შინ არის?

ს ი მ ო ნ ი კ ა.

კი შინ დახლავთ.

გ რ ი გ ო ლ.

წადი ახლა მოახსენე გრიუოლ მოვიდა თქო.

ს ი მ ო ნ ი კ ა.

კი ბეტონო, მარა ქექ კი გეკვდრები გვრგვნი იფ-
სკუქნით, მე უმთვრე მიტომ მანარიან მწითუს სვივრს
ქექ მე მგებთან და ბარე სამს მანათს დაგვადებიებ (გა-
ვა მარჯუნია).

გ ა მ ო ს უ ლ ა 5.

მ ა რ ტ ო გ რ ი გ ო ლ.

(დადის და ოცნებით ლაპარაკობს) ოჰ, სიუჟარულო!
სიუჟარულო! მე ვგონებ შენგან გულში ადგზენებული
ცეცხლი უმეტეს შემწქელი იყოს, ვიდრე სახმალის ცე-
ცხლი. თქვენს მხემ ეს არის ესლ სადილს გახელ და
მიმეძინა, მელში ხმა შემომესმა ვითომც მარეს მოსულ
იყო და მე ლაპარაკებოდა, ისე შემთვითებით წამოვარდი
რომ აღარ ვიციდი სად ვიყავ და სად არა, მივიხედ მო-
ვიხედე და რომ ველარავინ ვნახე უერნად მეტა სიუჟა-
რულის სიღრმე და სულ დამათულა, მერე ვმსოქ მანტ
სიხმარში იმასთან ვლაპარაკობდი წავალ და ეგების იმი-
სი მსქნია ვრა სახე ვნახო და იმასთან ლაპარაკით დაუ-
სტებე და ვკვსიარულდე მეთქი. ჭი განებოა! დიდს
ხანს არ განმიქრობ ჩემს გულში ადგზენებულს სიუჟარუ-

ლის ტეტხლსა, შენ გივედრება ნუ მოვსძობ ერთმან-
ერთის სიუჟარულსა, და შენ გჟადირხე ერთმანერთთან
შეკავშირება.

გ ა მ ო ს უ ლ ა 6.

იგივე და მარეს.

მ ა რ ე ს.

(შემოვა მარჯუნივ კარით და გრიგოლი რომ დაინა-
ხავს უეტრათ დაიძახებს) ოჲ, (გული მისდის და მიდის
წასაქტეკვათა მარეს დაუჭერს კლავსა და აუენებს) უმა-
წულა გონება შემოიკრიფე რა დაგეძართა?

გ რ ი გ ო ლ.

(სასწრაფოთ გულს მოიმაგრებს) ოჲ უკატრავათ მა-
რეს შენი ჭირიძე. მამიტვე, უსდელობა მამაჟიდა კა-
რებში ვერ მოგებებე, მაგრამ შენმა გზადამ ჩემი ბრალი
არ არის, რაგორც კარებში იფენი შემოსდგი უეტრად გა-
მოკრთა შენი სახის მშუწნიერების ელჟა, შეიბურა ჩემი
გული სიუჟარულის ჯაჭვთა და მიმწურა სიუჟდილამდე.

მ ა რ ე ს.

კარგი უმაწულა კმარა ხუმრობა.

გ რ ი გ ო ლ.

მარეს! მე მოგიჟდე თუ ამას ხუმრობით გეუბნებო-
დე, შენს მსესა ვიფიტავ რა მე და შენ ერთმანერთის-
თხს სიუჟარული გამოგვცხადებია, მას აქეთიან ძილი გამ-
კრთალი მაქქს და თუაღთაგან სიუჟარულის ტრემლი არ
შეპშრობია.

კვდირხება იმ დღეს რომ ჩემთან ცვრცხნით შეკავ-
შირებული გნახო!

ვეღარსები იმ დღეს რომ შენი მშვენიერებასგან გამოძვრთალი ელჩა ჩემს გულს ანაიბედეს. . . .

ახ მარესჯან! შენა ხარ კავშირი ჩემის სიცოცხლისა!
შენა ხარ ნათელი ჩემას გულისა!

ნეტავი ვითოდე ნაძღვლ ვეღარსები შენთან შეკავშირებასა თუ მოცთუნებულა ვარ სიუქარულის ეშხათა.

მ ა რ ე ხ,

განა რწმუნება არა გაქვს ჩემის ჯღუქმისა, შენს მზესა ვფიცავ გრიგოლ მარესი შენს მეტს არავეს ეყუთუნის!

გ რ ი გ ო ლ.

რავქნა სულა! მე შითხრეს ვითომც მამაშენი ვიღასაც ვაჯარს გამლევდეს და ამასჯეს ვაშაშვი, არამც თუ მამის მოჩილება დავძლიოს და სუქენათ მამცე განუქრებელის ცეცხლით დაწესა.

მ ა რ ე ხ.

მე დიდათ მაჯვრს ემაწული კაცი ხარ და სიუქარულის ძლიერებას არ აფასებ, განა ვინ უნდა აღმოფხვრას ჩემს გულში დამკვდრებული შენი სიუქარული, მეწმუნე თუნიერ სიუქდილისა კერავინ აღმოფხურის, ვერც მამაჩემი და ვერც სხუანნი. ერთი თდენ შენა ხარ მფლობელი ჩემის გულისა, რომელმანც მიძჩიდე მშსჯავსად ანა დამატისა. გიურს დავგწმუნო ჩემი შენდა კუთუნილება როგორც თინათინმა აუთანდილი დაწმუნა?

გ რ ი გ ო ლ.

მალიან სასიამოვნო იქნება.

მ ა რ ე ხ.

ფიცით ვითხრობ შენგან ვიდე, თუ შევირთო რაცა ქმარი, მზემცა მამხედეს სორცაელად, ჩემთვის კაცად შენაქმარი, სრულად მოვისწყდე საძოთხესა, ქმცსკნელს ვიყო დასანათქმარი,

და შენი მკლევდეს სიუქარული, გულსა დაწანასქმარი.

გ რ ი გ ო ლ.

(სახარულით) ოხ ღმერთო! განა იმასე უბედნიერები ვატა ვადევ იქნება რომელსაც საეუარელისაგან ამ გიკარი აღთქმა ესმას, ჭკუშმარტად ამ შემთხვევით ბედნიერად ვრატხავ ჩემს თავსა, (მარებს საეუარულით) მარებსჯან! შეტისე დავიმტკიცებ გეთაუქანე ჩემს საეუარელსა როგორც ტარიელმა ნესტან-დარქვანსა და ვაეყენეთ ერთნი.

მ ა რ ე ს.

ძალიან საუტხო იქნება.

გ რ ი გ ო ლ.

აწ რასაცა მე ძალიანსებ, კორტიელი არა ღირსა, მოწუალებზ იჩქითია, ღწუთისა აძად არა მკურსა, შენთა შექთა შემომადგა, ბნელსა გულსა წედან მკურსა, და შენი ვიუო სადამდისტა, დამიუოთუდეს მიწა ჰირსა.

მ ა რ ე ს.

(მკლავს დაადებს მხარზედ თავს მაიტანს გრაგოლას ლოუასთან საეუარულით უტქერის და ეუბნება): ახლა ნომ დარწმუნებული ხარ გეთაუქანე ჩემას შენს კუთუნალობაზედ?

გ რ ი გ ო ლ.

შენმა გასდამ სრულად დარწმუნებული ვარ.

მ ა რ ე ს.

(მკლავში გაუერის კელსა სტენაზედ დადინ ჰოდრუკითა და ეუბნება): მამ დრო არის ჩუტნის შეუღწელების თადარიკს შეუდგეთ?

გ რ ი გ ო ლ.

შენმა სიტოცხლემ დღესვე.

მ ა რ ე ს.

ახა როგორ უნდა სთხოვო მამჩემს ჩემა ტოლათ შერთუა?

გ რ ი გ ო ლ.

მე ბეკრს ტერემონაის არ მოვექცნა. ჰირდაპირა
ვსთხოვ ვოენურათა, და თუ ნების არ მომცემს, მაგიტა-
ცებ და ჯუხარა დავიწერო.

მ ა რ ე ს.

არა, ეგ სარცხელია, სხელი გამაცუდება, შენ შენი
ნათლია ძივირტუმა გამოწავნე, და იმან ისე თავისათ
ლაპარაკი ჩამოუგდოს მამხემისა ჩემს გათხოვებასუდ და
შენი მოცემა უთხრას, და თუ ნების არ მიწმცემს, მეგრე
მე სსჟა წაწრს გეტყვ და ისე მოვიქცეთ.

გ რ ი გ ო ლ.

ბატონი ბრძანდები ზენი ჭირიმე, როგორც შენ მი-
ბრძანებ (ამ დროს გარდგან ისმის ემა გეურქასი) ჯერ
ერთი შინ მინდა შევიდე საქმე მაქმს და მეგრე ჩამოვალ
ბაწარში.

მ ა რ ე ს.

ვაიმე, მამარემი მოდის ერთათ არა გუნახოს გეოაუჭანე,
წავიდეო ჩქარა და ჩემი თათხის ვართო გადი.

გ რ ი გ ო ლ.

წავიდეო შენი ჭირიმე (გავლენ მარჯუნივ კლავი გლავ
ვაურილი).

★ გ ა მ ო ხ ე ლ ა 7.

ბეურქა,

(შემოვა შუა ვართო და ტოლს გასძახებს) რევიიმე!

რევისიმე.

(კუდსიდან ემას მოსტყმს) შამე!

ბეურქა.

არი ესტი მე ბან უნა ასელუ.

რეკსიმე.

ეს საათის აღაჯან! (შემოვა მარცხნივ კარათ და გუ-
ურქას) აბა ინი ზიტისკოსი.

ბეურქა.

არი ნსტირ კოსიმ. (სკამებს მოიტანებენ დასხდებთან
და მერე გუურქა): რეკსიმე! ის ებე შენ სომ იტი?

რეკსიმე.

აბა ვინა აღაჯან?

ბეურქა.

ის ებე ვა?

რეკსიმე.

ქა ვინა?

ბეურქა.

ტო ჩუჭნი ემეანთ ღაღო.

რეკსიმე.

მარქარანთი.

ბეურქა.

ჭო, იმან კარგი იგერძალია ერთი მოვაყუქავინათ

რეკსიმე.

ქა რათ ვინდა აღაჯან?

ბეურქა.

მზემ უნდა დახუდდესო და მეშინიან, მინდა სასუ-
რებელი რამე გამოვართო ზომ გულა იძითა შეკინახო.

რეკსიმე.

ქა განა მართალია!

ბეურქა.

ვა! კანკეთი კითხულობდენ ბაზარში.

რეკსიმე.

უი, უთუოთ ლილა გასტყუთიაა და ტყეელი მოუგო-
ნათ.

გ ე უ რ ქ ა.

ვა! ეკელანი ამბობენ და ახლა შენ ნუ დაიჯერებ.

რ ე ვ ს ი ძ ე.

ბას ალაჯან სანამ დაბნელება გადაიღიდეს სარდაფში დავიძალოთ.

გ ე უ რ ქ ა.

არა, ერთი მე ისეკ წავალ ივერშალი ვკითხვამ და რა გორც იმან მეტეუს ისე ვქნამ (ამ დროს ისმის გარედგან ხმა მივირტუმასი) გეურქ ტანნე.

გ ე უ რ ქ ა.

(სმას მისტემს სტენიდან) რვის?

მ ი კ ი რ ტ უ მ ა.

(გარედგან) ისიმ ქე მივირტუებ.

გ ე უ რ ქ ა.

აა... მივირტუებ რომანინ ჰამეტექ. (ტოლს) შენ მარეხის ოთახში შედი და მოერიდე (რევსიმე გავა).

გ ა მ ო ს უ ლ ა 8.

იგივე და მივირტუება.

მ ი კ ი რ ტ უ მ ა.

(შემოვა შეა კართ და გეურქას) ვუნტის ხარუნ გეურქ!

გ ე უ რ ქ ა.

ფარქ ასტეწო ლავიმ, ჰამეტექ ნსტარ. (დასხდებიან სკამებსზედ).

მ ი კ ი რ ტ უ მ ა.

დღეს ერთი კვია ჯურათი მიქნია, და შენთვისც მინდა ვქნა.

გეუტქა.

რა ჯურათი?

მიკირტუმა.

ერთი კარგი ანტალა მიუიღნაჲს სადალათ ის მანდა
კვამელ დანიერული და შენტ მეწვია.

გეუტქა.

ეკ კარგია მაგრამ მე რა ჯურათი უნდა მაქნევიანო.

მიკირტუმა.

(გაამაყებით) მ... შენთუნ, შენთუნ, ასეთი ემე მი-
ქნია, თუქრო, რომ უფულოთ მანდა ქალმა გავითხოვო

გეუტქა.

ეკ ძალიან კარგია, მაგრამ ასუმიან მხემ უნდა დახეულ-
დესო და ხალხი დაიხატოსო, ტყუილათ ორა დღისთუნ
რადა გავათხოვო ქალი.

მიკირტუმა.

ე... გლუსს ქარინ ტალინ, დიფ სუტინ ასუმ, შე-
ნი მდგმური ავიტარო ანა თქო, ორა მიხუტი დახეულ-
დება და ისევე გათენდება, დახეულებას დროს რომ არ
შემემანდეს, მე თუნგი ლავ კახეთუ გინა გციმ, კუჭარ-
თიამე გუქნიმ, გამედვება და გათენებულიც იქნება.

გეუტქა.

ისეღ ენხეს კონიმ, ის ერეუ თუნგი გციმ.

მიკირტუმა.

ანა... ქე მორნ ვაღორმი, ბრწავუ გნატ.

გეუტქა.

ბას აბა მათხარ ვის უნდა მიამითხოვო ჩემი ქალმა?

მიკირტუმა.

ვისა... ვისა... მ... კარგია ვინმესა, მოდი ეს
ჩემი ნათლული ავიტარს მივცეთ.

FS 1777

გ ე უ რ ქ ა.

ჩე ახბერ იმ ბანჩე, მე ჩინოვნიკი ქალა ან მავტემ,
მინდა ჩემი ტოლა ვაჟარი მივცე.

მ ი კ ი რ ტ უ მ ა.

ვს! ჰანტაონში გასდალი ქალმა ვაჟაჩი გინდა მისცე?

გ ე უ რ ქ ა.

აწაუშავს რა.

მ ი კ ი რ ტ უ მ ა.

ვს! ჩემი ნათლულია, კარგი ვინმეა.

გ ე უ რ ქ ა.

არა ვერ მივცემ.

მ ი კ ი რ ტ უ მ ა.

ვს! მერე სომეხია და მჯრათ ღირს.

გ ე უ რ ქ ა.

ჩე ახბერ ჩიმ ტა.

მ ი კ ი რ ტ უ მ ა.

ვს! უფელთ მივცემ მეთქი.

გ ე უ რ ქ ა.

ასუმიმ ჩიმ ტა.

მ ი კ ი რ ტ უ მ ა.

ვს! ასუმინ ჰორურიკი ჩინ უნე.

გ ე უ რ ქ ა.

ჩიმ ტა.

მ ი კ ი რ ტ უ მ ა.

ტა ასუმინ ირექ მის უნე.

გ ე უ რ ქ ა.

(წამოადგება და გაჯავრებათ) ვს! ასუმიმ ჩიმ ტა.

მ ი კ ი რ ტ უ მ ა.

ასუმინ სტანისლავი ხარხერ უნე.

გეუ რქა.

(დადას გაჯაერებით და ეუბნებს) რიმ ტა.

მიკირტუმა.

ასუმიან ელი ურემ ზატოე უნე (ცხვრს დაატემინებს).

გეუ რქა.

(იქით) წახტრუმარ (მიკირტუმას) ვა! ასუმიან რიმ ტა.

მიკირტუმა.

ასუმიან მე იმქინელ ზეელ უნე.

გეუ რქა.

(იქით) ვა სათაე (მიკირტუმას) ტა ასუმიან რიმ ტა.

მიკირტუმა.

ასუმიან წახტრახტრისტი შხაგელ უნე.

გეუ რქა.

(პეღლივას) ვა გიუე, არ გამეტლებს (მიკირტუმას გაჯაერებით) ტა მერ ვივალ სხვერ რიმ ტა.

მიკირტუმა.

ასუმიან კრასნი ვრტნავნელ უნე (ცხვრს დაატემინებს).

გეუ რქა.

(იქით) რორუტავ (მიკირტუმას) ასუმიან რიმ ტა.

მიკირტუმა.

ასუმიან რექმევრა შხორნელ უნე.

გეუ რქა.

(მივა და ააუენებს სკამიდან) თავი რათ მიხეთქამ ბეგრი ლახარაკითა, გებნები არ მივტემ, რემა მარესი მა-მიკუნდეს თუ მე რინოვნივი ქალი მივტემ.

მიკირტუმა.

ასუმიან ზურუტნი ნაგრაადელ უნე (ცხვრს დაატემინებს).

გეუ რქა.

(იქით) ასტუნუ კრავ (მიკირტუმას) ასუმიან რიმ ტა.

მიკირტუმა.

ბას არ მიხსტემ შენი ქალი შენი მდგმური?

გეურქა.

არა.

მიკირტუმა.

(იქით) არა მარა (გეურქას) ბას კარგი, აღარც შე
დაგმატიეებ არტალაზედ.

გეურქა.

ტორა გინდა ქალის საქმე იქით იუოს, არტალაზედ
დამმატიეე.

მიკირტუმა.

ჩე ხსხერ, შენი ქალი შენთუნ იუოს, ჩემი არტალა
ჩემთუნ (გაკა შუა კართ).

გ ა მ ო ს ე ლ ა 9.

გეურქა.

(მარტო) ვა რა ვატიბ, ზღუტი ჩინოვნიუა მიეტი შე-
ნი ქალია, ისიც ვაენი, თულები ისე თვანტკენ რა-
გორც ბზე, სადაც მივლენ დაიძახებენ დაუბი შათანტ-
კუ, გადაურეიან თულები თითქო რიუესედ მოეგრობა-
ნათო, მერე შათანწვიც ხომ წორეთ არ გახხნიან,
შემოწკვრენ შხაგა და ბუთლიკა შუასედ გახეთქამენ, ნა-
ხეკარი იქტევა, ნახეკარი სმენ, მერე მოუათ ჩხუბი
დეელი იქმონენ, ესლა მერო ჩემი ქალი ჩემი მდგმური
აივინარი მივტე, ერთიც ვნახათ დალეული მოუადა, ერთი
სიტეუქა უთხრა, მაშინვე შხაგა მდებს თავში და კტრიც
გლუნ... მიხდიე გეურქ, ვა რა ვატიბ მიკირტუმა, ახე-
ლატი აქესო მაკვრეჭმბს, დადა რამე გონია წა... იმის-
თანა მუშური გრვანქა სამ აბაზათ არის.

გ ა მ ო ს ჟ ლ ა 10.

✓ იგივე და სიმონია.

ს ი მ ო ნ ი ა.

(შემოვა და გეურქას) ალა! ვინცლა სქელი თავადი გახ-
ლავსთ და თქვენს ნახუას ნდომულობს.

გ ე უ რ ქ ა.

დაუძახე მოვიდეს, (გავა სიმონია და შემოვა ინდო).

გ ა მ ო ს ჟ ლ ა 11.

იგივე და ინდო.

ი ნ დ ო.

(შემოვა და სალამს მისტემს) ვარუმ გეურქას გაუმარჯავს.

გ ე უ რ ქ ა.

გმაღლობთ კნიას! მობრძანდი დაბრძანდი (დასხდე-
ბიან სკამებზე).

ი ნ დ ო.

რასაიქ გეურქ როგორ მშუდობით ბრძანდებით?

გ ე უ რ ქ ა.

გმაღლობთ კნიას! თქვენა ჰრწეინჯალებაც რომ
მშუდობით ბრძანდება?

ი ნ დ ო.

ეჰ, რაღა მშუდობაა მძავ ჯავრით აღარა ვარ.

გ ე უ რ ქ ა.

რა ჯავრი გაქმს კნიას?

ი ნ დ ო.

რაღა რა ჯავრი მძავ, ეს რაღაც ეშმაკი მხას დაბნე-

ლებს მოიგონეს ასეთი არიან შინა ღამის ჯანვრით დაწუნდნენ.

გ ე უ რ ქ ა.

მეტ ეგრე ვარ შენმა მსუქმა, ჩემი სახლობატ ასეთი ეშინიანთ რომ რაღა ვთქო, არ ვიცი თუ რა ვქნა.

ი ნ დ ო.

რაღა უნდა ვქნათ ძმავე ტყუილიდაა, რატ მოგვკა მოგვკა, უნდა თადარიკს შეუდგეთ, მე ესლა შენთან იმისთვის ჩამოველ, ვაი თუ ძართლა გამიწურეს ღმერთი და როგორც ანობენ ხალხი უნდა დაიხრტნონო მეტ მაძიკუდეს ვინმე, თულებს მინდა დაგესესო ერთი ათით თუძანსა, რომ მზათა მქონდეს სამარსათა.

გ ე უ რ ქ ა.

თულები კნიასჯან! რავქნა ნუ გეწეინება ვერ მოგტემ, ერთი ამისთვის რომ ვაი თუ ჩუწნტ დავიხრტნეთ და ვილამ გამოჯართოს, და მეორეტ იმისთვის რომ ვი ნუ გეწეინება და თავადები ნასესხი თულები აღარ იძლევიით.

ი ნ დ ო.

ქმ. . . შე თჯახქორო აგრე როგორ ამოწეუდებით უკვლანი რომ თულის გამომტმევი აღარავინ დაჯრჩეს, და მოტემასუდ ვი ხათრიჯამი იუავ მარუმ გეურქ, რომ ძამა ჩემი ნუ წამიწეუდება ვადასუდ უკვკელათ მოტემ, თუ ვინდა კალასუდ ჰურს მოტემ კოდს ოთხ აბასათა.

გ ე უ რ ქ ა.

რავქნა კნიახ! ეკ კალა ძალიან გული დამწო.

ი ნ დ ო.

როგორა ვაქო?

გ ე უ რ ქ ა.

თქწნი ის ემე არ არის, გურგენ კნიახი.

ი ნ დ ო.

შა ვატნობ ვატნობ.

გ ე უ რ ქ ა.

იმან შარშან ჰურა დამიკვეთა კალაშედ უნდა მოეტა, წინდაწინ შემოეთქალა ტომრები გამაგზავნე ჰურათ ავამსუთ და შეგინახამო რომ ამოხვალ მოგიწყამო, მეტ გაგბრიუქდა და გაუგზავნე, თურმე ღალის ასადებთა ტომრები არა ქქონოდა და იმასთჳს არა სდომია, მერე ჰურისათჳს რომ წაკედა კიდე ერთა წყული სათალი და ერთა კარგი ზურგიელა წავიდე და მივართვი, ბატონო ის თეკსებიც შეჴამა, ტომრებიც სულ დაეგლიჯა და აღარც ჰური მამცა, მებნება თუ წრეულ მოსაკალი ნაკლებად მოგვვიდა და კჴლავ მოგცემო, ჯერ დღესაც ისეკარბის არ ვიცი ავიღებ თუ არა, მაგრამ რას ავადებ, ძგლის კელში ბატონი ჩავარდეს კიდე გამართმევს ვინმე, უკატრავად კი ნუ ვაქნება კნაასჴან და თქუტნ წორეთ ფულის გლებმა სართ.

ი ნ დ ო.

ჰარუმ გეურქ! მე იმასედ ნუ გამცვლი, მამარემა ნუ წამაწედება ისეთ ჰურს მოგცემ რომ სწორეთ დარკჴტული იუოს, მერე შენის ჩანახით ავიწყამ და ჩემის ურძით ჩამოგიტან.

გ ე უ რ ქ ა.

კარგი კნაას! გენდობა და ერთა შენი ჰარიტა კნასამ (ისმას გარედგან ხმა) ჰარუმ გეურქ შინა ბრძანადები.

გ ე უ რ ქ ა.

შინა ვარ, რომელი ხარ აქ მამოდი.

გ ა მ ო ს ქ ლ ა 12. Y

ივინივე და შაალ.

შ ა ა ლ.

(შემავა და ხალამს მისცემს) ჰარემ გეურქას გაუმარჯოს, (ინდოს) კნაიზს ვახლავარ.

გ ე უ რ ქ ა.

გმადლობთ, დაბძანდა, რისთვის გარჯილხართ?

შ ა ა ლ.

(დაჯდება) რად რისთვის გავრჯილ ვარ ვაჟო, ე რადღაც შშის დაბნელებას ანობენ ლამის შიშით დაწუდენ შინაურები, დღეს გამამაგდეს წადი გეურქას ერთი ხუთათ თუმანი დაესესხე ვინ იცის რა შემთხვევა მაგეტყესო, თუ დემერთი გწამს გეურქე კელი გამამართე.

გ ე უ რ ქ ა.

ეჰ, ხუთი თუმანი არაფერია, შენ კაი ემისათუნ ჰარი გაქს, ნახესხასათუნ, გენდობა მაგრამ რაზედ გინდა?

შ ა ა ლ.

რაზედღაც გინდა მამეცა, თუ განდა ტიკებს დავიკუმტო.

გ ე უ რ ქ ა.

ვა, ტივი რათ მინდა დურგალი სომ არა ვარ, ისე გენდობა ბარათითა. (ასმის კულისიდან ხმა ბერუასი) ალა შინა ბძანდება?

გ ე უ რ ქ ა.

რაძელი ხარ აქ შამოდი.

გ ა მ ო ს ე ლ ა 13.

ივინივე და ბერუა.

ბ ე რ უ ა.

(შემაჯა და თავს დაუკრავს) ალა ადემელა ღმერთმა
(ინდოს და შაალს) ბატონებს გაუძარჯვას!

გ ე უ რ ქ ა.

რასთვის ჩამოსულხარ ბერო?

ბ ე რ უ ა.

ოჯახი რომ დაქტეს ჩუჭნებურს ტარატხა, მზე ენდა
დაბნულდესო რაღაც ეშმაკი მოიგონა და ედედაკაცები სულ
დაგუგია, შოგს საწირავს აზიადვინებს ღუდღისთუნ შენი
ჭაიძე, შოგი საძღოთა მქლამს და შოგი რას ჩადის,
ჩაიქტა ი ოჯა ნატეულა შექმსაულითა, ამასთანა დოგრა-
ნი თავის დღეში არ დასცემა, იმასთუნ მზე კი არა
ბნულდეს უფროც განათდა, მეც დედაკაცებმა გამაძაგდეს
წაღი ვალი აიღე და ერთი თოხლი იუადე სამღუთო დაუ-
კლათო, თუმან ნახეკარი მკალე ალა! სართლოთ ტყბილს
მოგრომეკ კოვას მანათათა.

გ ე უ რ ქ ა.

მერე ერთი თოხლასთუნ თუმან ნახეკარი რათ გინდა?

ბ ე რ უ ა.

იმასთუნ კი მაგტკელი რათ მინდა, მაგრამ ერთი
რკინის ჭაჭურ მინდა ვიყიდო.

გ ე უ რ ქ ა.

მერე ჭაჭურ რათ გინდა?

ბ ე რ უ ა.

რას კიტი მკითხავენ თქვენ მზე რომ დაბნელდება ულამაზო
ჩოჩოები გაცოფიანდებიან და ძაღლებს დაგლეჯენო, ერ-
თა ჩოჩოები შევს მართლა თუ დმერთი გაუწერა და გა-
ცოფიანდა, ჩუჭნს ბატონს ოცი მეტი მწევარი და მე-
მეხარია შევს სულ დაგლეჯს და ვადა მაურჩებს იმასა,
მინდა წინდაწინვე ჯაჯვთ დავაბა.

ზ ა ა ლ.

ჩოჩოები კი არა და მეც გავიგონე, რატომ ზიარეტიკვია
მზე რომ დაბნელდება თავიანთი თავი სულ მელები ეგო-
ნებათ მასტყან და ერთმანეთს დასჯამენო.

ი ნ დ ო.

უფრო საკვრულელი გავიგონე, მზე რომ დაბნელდება
ფრინულეები წივილს დაიწყებენ ასეთის სმითა რომ
უერთა სმენა აღარ იქნებაო, მერე ჩამოვლენ ქუჩიანა-
ზედა დაერევიან ადამიანებში და ნისკარტითა და კლან-
ჯითა თავ ზირს დაიფხრეწენო.

კ ე უ რ ქ ა.

არა კნაზ! ასე ამბობენ მზე რომ დაბნელდება ცი-
გან წამოვლენ გუჭლამაზები და რატომ ლამაზა ქალი და
კაქია სულ ჩაუღაპენო.

ბ ე რ უ ა.

აიბე! იმ ციანებსა სსკას საჯამელი გაუწედათ, თუ
მართლა აგრეა ი ოხრებმა ნეტავი უწინ ჩემი ბატონის
მოურავი ჩაუღაპონ თავის ცოლითა, რომ იმისგან მოსკე-
ნება აღარა მქს. აგრე კა არა აი დასწევევლათ დმერთმა
ერთი კადეც რადაც უცნაური თქვტს, მზე რომ დაბნელ-
დება ერთი საშინლად დაიქეხებს და რატომ ორსული დე-
დაკატები არიან შიშით სულ ტყუებ ტყუებსა შობენო, მერე
სიმწარით დაცოფიანდებიან და კატებს დასჯამენო.

ი ნ დ რ.

ესეც გავიგონე, მზე რა დაბნელდება შავი ზღვა
ფრთონას დააწეებს, გადმოვარდება და კასპიის ზღვას
შეუერთდება და გზასედ რატ ქალაქი დასოფლები და-
სკდება სულ თან წაიღებსო.

ზ ა ა ლ.

უფრო საშინელი არა თქვამს, მზე რა დაბნელდება
გარნდება ანტენ ქრისტე თავის ჯარითა შავი ზღვს შირ-
საო, და ურიების გარდა ყველა ხალხს დახრცამსო.

გ ე უ რ ქ ა.

ვას! მამ წავიდე უახობა ურიას შევესკეწო ჩემი იუ-
ლი მართებს ეგება არ ძამაკვლევინოს, ეშკერე არა, ერ-
თა ჩემი მეგობარი თქო, კახეთაში ესე წერია, მზე რა
დაბნელდება ფრანგლები ძირს ჩაქოცხვიან და დაიხო-
ცებიანო, მერე პარუტეეები ცაშიავლენ და მზე რა გამოვა
ფრთებ შესხმული ჩამოვლენ ქვეყანასუდა, იმ კვდარ
ფრინგლებს შესჯამენო, მერე ადამიანებს დაიტაცებენ და
უკიანის ზღვაში ჩაურიაანო.

ბ ე რ უ ა.

ამასაც მოგახსენებენ: მზე რა დაბნელდება ციდან
ტეტხლი ჩამოვა და მთელს ქვეყანას გადასწვამსო, მაგ-
რამ რომელ კრთს დაუჯეროს კაცმა ამ ოჯახქორებსა,
ზოგა რას ბოდამს და ზოგა რასა, ეს ანბები წორეთ
წარუქნის ნიშანია, ტყუილიდაა შულოსა ჩუქნი გაწირვს
დღე მოსულა, ისევ დმერთს უნდა მივენდოთ რაც იმის
ნებაა ის იქნება, მაგრამ იქნება მართლად როგორც ანა
ბობენ ლილა გაუცვდათ და მზის დაბნელებს ტყუილით
მოიგონეს ?

გ ე უ რ ქ ა.

მეც ისე მგონია, მაგრამ გუჭლამაშება კი წორეთ ჩა-

მოტყვიან ქიქვიანასკდა და ვისაც გარეთ მოასწრობენ იმას მოიტაცებენ.

ი ნ დ ო.

ისევე უკელას ისა სჯობს ჩავიდეთ ცოლმჯლით სარდათებში და სანამ მზის დაბნელება გადავიდეს, დაუწყოთ ღვინოს სმა რომ არ შეგუშმინდეს.

ზ ა ა ლ.

ძალიან კარგსა ბრძანებ მეტ ზგრე მოვაქცევო, მაგრამ ამასაც ანობენ: მზე რა დაბნელდება საშინელი მიწის ძვრა იქნება, ასეთი რომ იაღბესა და თრიალეთი ერთმანერთს ეცემიანო, იმ ქველში სახლები რომ თავს დაგუშქტეს ხომ დავახოცებით.

ბ ე რ უ ა.

ქმ დავანებოთ ამოენს ლაზარაკსა თავი, თქვენ კი დაგლოცათ ღმერთმა, ზგრე ღმერთა როგორ კელს აიღებს ჩქვენსკდა რომ სულ დავახოცოს, გული გავიმავროთ ძან დავთვრეთ და დაბნელების დროს გავიდეთ კარში, რაც მოგვკვა მოგვკვა, ხომ მოგვხსენებათ: ჭარსა შანა გავმავრება ასე უნდა ვით ქვტკვიარსაო.

გ ა მ ო ს უ ლ ა 14.

ივინივე და ნენე.

ნ ე ნ ე.

(შემოვა და თავს დაუკრავს) ბატონები ატოცხლა ღმერთმა (უკელანი იუესზედ აუდგებიან თავს დაუკმრენ და მერე ინდო).

ი ნ დ ო.

გატხონა ღმერთმა ნენე! რასა იქ ხომ მძვლით ბრძანდებით, დაბძანდი (დახსდებიან უქტლანი).

ნ ე ნ ე.

ეჰ, ჩემი მშუდობა რაღა მშუდობაა ამ დროს გადა-
შვადე.

ი ნ დ ო.

მართალს ანობ დედაშულობამა, ძალიან ტუდი დრო
შეგვექნა ამ მოხუცებულებსა.

ნ ე ნ ე.

რატომ არ შეგვექნება ტუდი დრო, დედაშულობის
დანდობა აღარ არის და დედამთილ მამამთილისა, სი-
ძვრე ეს არის სულ დაგუადარობა ხორავის უიღუმმა, მაგ-
რამ მაინც კატი ვეღარ გამამღარა რივიანხათა.

ზ ა ა ლ.

ახლა ახლანდელს ჩუქნს ახალგაზდებსა ჭკითხე, ასე
ანობენ ჩუქნისთანა მდიდარი ხალხი არავინ არისო და
ვერცარავინ ჩუქნისთანათა ცხკერობსო.

ი ნ დ ო.

ახა იმათი სიმდიდრე რა სიმდიდრეა ბატონო! თუ
კატები არიან ერთი კატი ისტუმრონ სადილათა თუ კუჭი
გაუძღონ.

ბ ე რ უ ა.

მე და ჩემს სულმა წორეთა ბძანებ.

ი ნ დ ო.

სწორეთ როგორ არ ვანობ ვაჟო, დაგსმენ ცოლის
თუ რაღაც ემძავი იმაზედა, და ელი ამ ხანს და იმ ხანს
საჯუმელსა, უნდა ჩამოვიშუშდეს ფეხები ბევრის ჯდომითა,
მერე მოგიტანებენ დაგიდებენ წინ თეფშსა და ერთს
საათს ცარიელი თეფშისთუხ გატქერინებენ, ახლა მოგი-
ტანებენ ბატონო დასა ჩანგალსა და შესტქერი თერო
დის მოგივა საჯუმელი.

ზ ა ა ლ.

აი იმ ჩანკლის მამკონს დაეძქეს ოჯახი, ბატონო ერთს სადღაც ჟანამას შევხუდა ცოლზედ სადილათა, და მეც სხვს მიხედულობითა ჩანკალით დაუწეე ჳამა, გამიწერა ღმერთი ვიძგერე ი ციალი ტურში და გავიხეთქე, წამკარდა ბატონო სისხლი და თქუცნმა მსუქმა ნახევარ თუნგი მეტი მედინა, გამოვარდი გარეთ ღანძლიათა, ოჯახი თქუცნტ დაგეძტათ და თქუცნს მასპინძლობსაცა მეთქი, ბატონო რა გეჯიარდა ჩანკალი რომ არა გეჭონდა, რომელი სჯობს (აჩუცნებს ხუთს თითსა) ამ ღმთისაგან მოტემულს ჩანკალსა, მართალია გემრიელათ არ გეჯემეს.

ი ნ დ ო.

ახლა ბატონო მოგიტანებენ და ჩამოგიმწკრივებენ კოვსებსა, და სწორეთ მამლის ეანწისტოლს ტაქებსა.

ბ ე რ ე ა.

აი ი ცაქანის მამკონს ამოუწედეს ცოლმული, ი ციალში რა ჩასსამ ღვინოსა და იწათებ როგორც ეელს მოიღერებ დასალეკათა და ი რხერი იქვე ეანერატომი მოწუდება, რა გვიჯიარდა თქუცნი ჳიიმე რომ ჳახვიათა ვსუამდით, ჳე კენატჳალე იმი გამჩენსა, მართალია დაღკე თუ არა მასინვე თჳერდებში არ მოგხუდება.

ი ნ დ ო.

ახლა ბატონო ელი ჰურსა, მოგიტანებენ და თითონათალს დაგიწუებენ წორეთ თითის სითხეთა, ერთლუკმათ ჩხიდებ და კიდეტ გათავდება, ელი კიდევ თუ როდის გამოვა წყალობა რომ კიდევ მოგიტანონ, თუ შეგასწრო მაინძელმა თჳალი ხომ რა კარგი, დაუმახებს: პრინესი კუსოკ ხლება...თუ არა და უნდა იყდე ისე მშიერი.

გ ე რ ქ ა.

რათა კნიაზ! მოთხოვა სარტყვილი არ არის, მაშინ-
ვე მოგატანებენ.

ი ნ დ ო.

ახირებულია თქუტნმა მკემა, ბატონო რათ მოკ-
თხოვო, რა ენადვლებათ ქრტიანულათ მოიტანონ ი
ოხერ ტოლსედა და მთელი ზური დასდონ, რასაც შეკ-
ჯამ შეკჯამ რასაც არა იქვე არ დარჩებათ.

ბ ე რ უ ა.

თქუტნი რისხუა არა მაქუს წორესა ბძანებ.

ი ნ დ ო.

ახლა მოგატანებენ ბატონო (თათით აჩუტნებს) ამო-
დენა შაკი ბოთლათი ღვინოსა დასდგემენ ტოლსედა და
გუტრდათ ერთი ამოდენა ბოთლათი წყალს მოუდგემენ.

ბ ე რ უ ა.

თქუტნი რისხუა არა მაქუს კელში რა ჩავიგდო ი
ბოთლას გამკეთებული კბილით დაკვლეჯამ, ეშმაკათ ერთს
კატს ქარბ მიუტანე და სადილი უნდა ეჭმია, დამსვა
შენი ჭიამე სადილათა და ღვინო ი ტიალი ბოთლათი
მამიტანა, ერთი ორიოდ ტაქანი რა დაკლიე და გაუწერა
ჩემი იესო ქრტიე ავი დაიტალა, ვამბობ რაკქნა ამ
ტიალს თითქო აბრე კარგა აქს და ასე მალე რამ დაცა-
ლა მეთქი, ავიდე კელში გასაშინჯათა, თურმე ნუ ბძა-
ნებ შენი ჭიამე ი ოხერს (ყჩუტნებს მუშტსა) წორეთ
ამოდენათ კი მქონა მირი შეხურეტილი, აი გაგაწერა
დმერთი შენცა და შენ გამკეთებულსაცა მეთქი, არა ის
აჯადანეული იმის გამკეთებული, თუ ქრტიანის სული
უდგია, ბჭო რა ენადვლება ი მირი წორეთ უყოს რამ
ბატარა მეტი ღვინო ჩავიდე.

დასრულდა

ი ნ დ ო.

ახლა ბატონო მოციტანებენ რაღაც ეშმაკურს საჭმელსა, ჩუტნებურს სო ველარას ნახავ, დასდებენ ერთს დადს თეფშზედა დაადებენ ზედ კოვზსა და ჩამოატარებენ, ოცა კაცა რომ იყოს ეველამ უნდა გაიხვედროს, ან შეგხედება ერთი ლეკმა და ან ისიც ანა.

ზ ა ა ლ.

ბატონო იმის შეჭმასაც რომ არ დაგატლიან, ერთი ბიჭი რომ საჭმელს შოგართმეკი, მეორე ბიჭიც დაამბუგის იასაულივით თავს გადგის, წამოუკლას ტოლსა და ისევე შეუჭმელს თეფშებს წამოჭრეფას.

ი ნ დ ო.

ახლა ბატონო იმათა ღვინის სმა უნდა ნახო, და ჭეჭრენ ტაქანზედ ერთს ცვარს ღვინოსა და ზედ ორ წილს წყალს დაასხმენ, შესვრეტენ ორიოთ ულამს ჩაიო სავითა, გადიწერენ ზარჯუარსა წამოცუვიან და აუყენებენ სკამებს რახა რუსსა, მერე ჩაიჩრინან შტვირივით ზარში რაღაც ეშმაკური ზაზარუხები შემოიდეს იმასა, დადიან და ქაჯებივით სსქა ენაზედ ლაზარაკობენ რომ ქრიტიანი კაცა იმათსას ვერას გაიგებს. ვიქო რა გვიჯირდა რომ ტოლზედ არა ვჯამდით ზერსა, დავიფენდით ვაი სავიენსა, გავშლადით ზედ სუფრასა და მოუსხდებოდათ გარეშემა. ზური კაცის თავს ოროლი მოგუვიდოდა, ხორბუი აუარებელი, და ხორცი რისაც უნდა ეოთვილიყო სულ მთელ მთელი ასო, ღვინის სმას ნულარ ბმანებ, დაგუადგებოდა თავს მერქიოვე და ჯიხვებით სწორეთ წვმასავით გუაერინდა, ისე ვილხენდით ხოლმე და კიდევ სუფრინდგან რომ ავდგებოდით ჩუტნა ნახუფრალით ათი კაცი კიდევ გაძღებოდა, და ამათა ნახუფრალით ერთი კაცაც ვერ გაძღება.

ზ ა ა ლ.

საჭმელს ჟანი გავარდეს, ეს საცმელიც რომ ეშმაკური შემოიდეს, სწორეთ გუდასავით ჭკიდათ ტანზედა და სასესაც ხო იგრესენ რაღაც ნაირათა, ზოგს ნიკამზედ გამოუშვიათ ბატარა წვერი თხასავითა, ზოგს ყბებზედ გაბანჯკვლილი დათვივითა, ზოგს სადა და ზოგს სადა და ამ თმანუდაც რაღასაც ჟანაბას იგლესენ, ივერი კი ღორის ქონისა აქუს და არ ვიცი თუ რა არის.

გ ე უ რ ქ ა.

კნიაზ ეხლა ჩუშნი ჭკუის ხალხი ძვირათ ნახამ.

ი ნ დ ო.

ახლა ბატონო ერთი შეხედე იმათ გახლუტებასა, ამ ქონის სანთელსაც ხომ აღარ კადრულობენ ტუდი სუნი ახდის დაგჭაჭლექებსო, რაღაც ეშმაკური სანთელი შემოუღიანთ ასეთი ხმელან ის ციალი, მერწმუნე რომ ურნას თაში დაარტყა გააქრისციანებს, ვაჟო იმათი ძამები არ იუქნენ ჭრჩქით სწვამდენ ღორის ქონსა რაცამ არა ჭლექდებოდნენ.

ზ ა ა ლ.

ქონის სანთელის დაწება კი არა, ღვინის უსმელობა აჭლექებთ იმათა. ისინი ჩუშნი დაგვეცნინან ვითომც ბეკრ ღვინოსა სმენო, ახლა ჩუშნი ივერიცა ნახონ და იმათიცა, ჩუშნი რომ ღვინოსა ვსუამთ და გამოვდივართ გარეთა წითლად დაუღაჟი გავუჭქს, ისინი რომ ჩაისა სმენ, მუტელში ჭობა უკეთდებათ და იქაღვან სიუკითლე შეხდით, მერე შეუათ საჭლექე, იზავლებენ და ისეკ უცოლ-მჯღონი ოცდასუთის წლის კაცნი კედებანს, ახა იმათ ჩუშნსავით ღვინო დალიონ თუ ბეკრი არ იცოცხლონ.

ი ნ დ ო.

ერთი კადეკ რაღაც ეშმაკურა საჭმელი იციან, ზოგი წითელია და ზოგი ყვითელი დაჭრელებული, დასდებენ ბატონო თეიმურაზს და სწორეთ ბნედა მოსული კაცივით ტახტსებს, ზედ დაადებენ კოვზსა და იმითა უნდა შეჰჭამო, ისეთა ტივიან ის ტიალი ისეთა ტივიან რომ სიცივიით კბილებს დაჯერევიანებს, მერე როგორც ჰარში ჩაიდებ უბას მოქნეკას ხომ აღარ დაგატლას, ისე უეცრათ გაწყალდება რომ არც სულს არგებს და არც სორცსა.

გ გ უ რ ქ ა.

კნაიზ! მაგას ემე, ჭილე ეძახიან.

ი ნ დ ო.

გეტეობა ჰარუმ გეურქ იმ ემეს მალ მალ მიირთმევ ხომე რომ სახელი გტოდნია.

გ გ უ რ ქ ა.

ეშ, რა ჩემი საქმეა მაგრამ, ახარ სტუმრათ რო შეგვეწრობი მეტი რა ღონება, იმას კი არა მთელი იმთა სტოლის საჭმელები ერთი მათლაიფა ჩახუჭბუჭბული ბოხბაში მარჩვენან.

ი ნ დ ო.

შაი თუ აგრე.

გ გ უ რ ქ ა.

ახლა ბატონო ეს რაღა ღუთას რისხოა, ერთი კაბა რო უეიღო შენი ცოლი და ერთხელ კანხანიაში ჩაიცოს მეორეთ ის აღარ ჩაიცოქს, ამბობს მოდნა აღარ არისო, რა გინდა ქნა ახალი უნდა უეიღო თორემ ჰური გავიშხამებს.

ი ნ დ ო.

თქ, მაგას კი ნულარ მეტეუჰ ქმავ, ეს ჩუშნი თაკადობა ლამის მაკ მოდნა მუდნამ დაკვლეპოს.

ნ გ ე .

აი დაიქცეს მკვთი მოდნი, ბატონო უწინდელს დროში როგორ შეგვეძლო დედამთილისა და მამამთილის წინ ხმა ამოგუშლო და ესლანდელი რძლები დედამთილებს კიდეტა სცემენ, ესლანდელი უმაწული გომბიოებიცა ხომბა დაინიშნებიან თუ არა ჭკერ ჭუარს დაუწერლები, ქმარი მოხუდებთ თუ მასლი გაუურიან კლავში კელი და დახდევენ ქურქურა, აშრები, გაწუდეს იმათი შირის წუალი როგორც ჩუშნი ნამუსი გაწუჯტეს.

ი ნ დ ო .

მართლა ეგეტ კარგათ მამაგონე, ბჭო ერთი ვიღაც ოხერ ტიადი შემოვა შენ სახლში დაგიწეებს მეგობრობასა და მისულა მოსწყლასა, მერე წაავლებს ბატონო შენს ცოლს კლავში კელსა და დათრეკს ქურა ქურა ვინ იცის სად ეშმაკებში, შეხუალ ივითხამ სახლში, ბაჭი გეუბნება თუ აქ რა რინოენიკი დადის იმან წაიყუნას ქალბატონი გარეთაო, დაგწუველოს დმერთმა ეშმაკო სჭო რა გინდა შჯლო ე... სად მიათრეკ ამ ჩემ ცოლსა, ვინა ხარ, სადაური ხარ, რას ეუვი ჩემს ცოლსა, დიდუბა შენთუნ დმერთო არა გავონილარა ამისთანა არა თქმულარა, მეც ადრე ქალაქში რო ვცხოვრობდი ხიხინათა ერთი ვიღაც ოხერსიდა შემაძერკევა სახლშია და და მიწუო მეგობრობა, მერე ერთს დღეს კელი სთხოვა, ჩემს ცოლსა ვნეინა ზოადომ გულათო, ბაჭო იქათ დაიკარგე თორემ გულათ მოგტემ შეთქი, მოვისვი ხანჯალს კელი ვიფრინე შინიდაგანა და ის დღე იყო და ის დღე, სწორეთ ბზობის უკავილივით დაიკარგა ჩემა სახლიდაგანა.

ნ გ ე .

თქვენმა მხემა ბატონო! ორმოცი წლის ქალი რო კარებში მდგარიყო და ქურაში კაცს გაველო, მაშინვე

კარს მოწვევდა და ზირს მოაჩივებდა, ესლანდელი ქა-
ლები ძალათ კარებში გამოადიან რიქილა გადაფრიალებუ-
ლები და ნაწინავებ უკეთ ამოურილები, რა არის ვაჟებს-
მა დაგუნახონო.

ზ ა ა ლ.

ბატონო ეს კუდრებსედე გლოვან რთ ამოგდეს, უ-
წინდელს დროში რას ნაირათ ძამებით და საბნელეთში
სხდომით გლოვა ვინოდით, ახლა სადღა ნახავ იმისთანა
გლოვასა, თუ მოუჭედებთ ვინმე იქნება სულის დაღუ-
ვის უამს კი ჩამოგდონ ცრემლი თორემ მერე როგორ-
ღა ნახავ ნატირებსა.

ი ნ დ ო.

ბეგრი რაღათ ვილანჯარაკოთ ძმავ! ერთის სიტყვით ამ
მოხუცებულს ხალხსა ცუდი დრო შეგუჭქნა, რუჭნს ჭკუა-
ზედ აღარა არის რა.

ს ი მ ო ნ ი კ ა.

(შემოვა და გუერქას) აღა რუჭნი მდგმური აფიცარი
თქუჭნს ნახვას ნდომულაბს.

გ ე უ რ ქ ა.

მობძანდეს უთხარ (სიმონიკა გავა).

გ ა მ ო ს უ ლ ა 15.

ივინივე და გრიგოლ.

გ რ ი გ ო ლ.

(შემოვა თავს დაუკრავს უველასა და ისინიც ფეხ-
ზედ აუდგებიან და გრიგოლ) რასა იქ ჰარუმ გუერქასს
შეუქცევით? (ისევ დასხდებიან).

გ ე უ რ ქ ა.

არაივერს, ახლანდელი დროზედ კლასპარაკობდით.

გ რ ი გ ო ლ.

სამ არ უჩივით?

გ ე უ რ ქ ა.

დაახ! ძალიან ცუდი დრო არის.

გ რ ი გ ო ლ.

მერე რა არის ცუდი?

ი ნ დ ო.

ცუდი დრო მეტი რაღა იქნება ბატონო კი კვლარ მოვიპოვნეთ და, ჯერ მოვიდა დიდი ხორკელა და ხალხი სულ ამოუღიტა, მერე მოვიდა კალია და სამი წელიწადი კვლარ მოვიშორეთ, მერე მოხეუქა გიდეკ ხორკელადა სრიძლი გააულო აქაურობასა, იმას მოხეუქა კვალქს და ასე დაგუქამშია რომ ზურით კვლარ გამძღარვართ, მერე გაჩნდა საქონლის ჭირი და სამი გუთნეული გამიწუჯტა, ახლა ეს მზის დაბნელება მოსდევს და ვნახეთ ეს რასა იქს, ყველა ყველა მაგრამ მზის დაბნელება რაღაა, ვის გაუგონია საქართველოში თქვენნი ჭიმიე.

გ რ ი გ ო ლ.

ეკენი უოკელივე ზაერზედ არის დამოკიდებული და არა ამ დროზედ, და მზის დაბნელებაკი არაივერი გასაკვრჩქლია, თქვენ არ მოსწრებიხართ თორემ საქართველოში თავის დროზედ უოკელთჳს დაბნელებულა მზე.

ი ნ დ ო.

ჰო მე ვიცი თქვენ კი მოესწრობოდით, რას ბძანებ! ვინ გაგონა მზის დაბნელება, და რადგანაც დაბნელდება სწორეთ წარყუნის ნიშანია.

კ რ ი გ ო ლ .

(იტიანის) აიძუ მოგასხუენათ მიწეუი მზის დაბნელუ-
ბისა: ეს ცხადი საცნაური არის რომ მსუ უძრავათ
სდგას, ხოლო ქქტყენა და მთქარე იბრუნჯან, და ოდეს-
მე ჩქარს ბრუნვაში მზის საახლოეს შუემლიანთ ისეთის
მდებარეობის მიღება, რომ მთქარე დასდგება სწორეს
წრესედა და დაშთარავს სიმკრეტლესა მზისასა, თუ სრუ-
ლად დაშთვრა მაშინ იქნება სრული დაბნელება, და თუ
რავდენიმე ნაწილი დაშთვრა მაშინ იქნება კერძობითი
დაბნელება; ეს ვარსკვლავთ მრიცხუტლთავან გამოკვლეუ-
ლი არის, რვას წლის წარმავლობაში დაბნელდება მსუ
თურამეტკვერ, და მათ რიცხუში იქნება სრული დაბნე-
ლება მხოლოდ სამი, და თუთო მათვანი განკრტველდება
მხოლოდ მესუ ნაწილზედ ქქტყენის სტერასა, ერთი და
ერთო მხარე მხოლოდ სამასს წელიწადში იხილავს სრულს
დაბნელებასა, რომელიც კავკასიის მხარესა წილ ხუდა ამა
1851 წელსა.

ი ნ დ ო .

მერე ვინ მოგასხუენათ რომ ეკ სწორეთ აგრე არის.

კ რ ი გ ო ლ .

დაჩიება არის გამტემული.

ი ნ დ ო .

აი ისეც რა უთხრა იმის დამწერსა როგორც ეკ სწო-
რეთ დაეწეროს; თუ არ დაგიძლია ტაში ავიდოდა და ქ
დასწერდა, რას ბძანებთ ეკ რა დასაჯერია.

კ რ ი გ ო ლ .

(იქით) что за безъ талковый народъ (ინდას)
მაშ თქუტნ არა გჯერათ?

ი ნ დ ო.

ახა რა დასაჯებია თქვენს ჭიამე, ისარა სჯობს ესა ვსთქვით რომ უბედური და ცუდი დრო შეგეჭმენს და უკელა იმითი მოგუდის, ამისთანა უკუღმა დროებსა ჩემს სიტყვებში არ მოვსწრებავარ.

გ ე უ რ ქ ა.

წორეთ ბძანებს კნიაზი, თინთი დრო არის.

ზ ა ა ლ.

ახარებული ცუდი დრო გუქს, გავითხუა აღარსად არის.

ბ ე რ უ ა.

ცუდ დროზედ მეტი რა იქნება შენა ჭიამე, დიამბუგის იასაულების შიშით, სახლში ქათამი ველარ შეშინასეს.

ნ ე ნ ე.

ძალიან თინთი დროა, დედამთილი რძლისგან ნამცეცი ჰატვი აღარა აქუს.

გ რ ი გ ო ლ.

(იქით) Воть неблагодарныйи народъ (იმათ) ამას ხომ არა გრძნობთ თუ ამ სახლმა დრომ აღმოატენს საქართველოში სწავლა, კულოვნება, განათლება და სიბრძნე, რომლითაც შენა საქართველოსნი დღე და დღე ემსგავსებიან ევროპიის განათლებულთ ხალხთა და მიხსწვიან დილოსოფიის სწავლამდე. თქვენ ისევე ძეჭლს წესზე მიიწვეთ და სამდურავს ამბობთ ჩვენს ჭკუასზედ აღარავინ იტყვიანო, ახა რა ჭკუა გაქვთო რა გელაზარაკოთ, მე გიმარტაკოთ მშას დაბნელების მიხსნა, თქვენ დამტანით, მე უფრო სულელი ვარ რომ თქვენთან ლაპარაკით თავს ვიხეთქამ, (გაჯავრებოთ) уберайтесь къ черту (გავა შუა კარით).

გ ა მ ო ს უ ლ ა 16.

ივინივე ვარდა გრიგოლისა.

ზ ა ა ლ.

რა ძრიალა ცხარობს შენი ძღუეშია, მაგრამ რას შევეპუებათ, ეგეტ ამ დრას ჭკუისა და ჩუჭნი ლაზარაკი ჭკუაში არ მოსდის. (გეერქას) ზარემ გეერქ თუ იულებს გუჰამლეკ მოგუჭნი რომ შინ მივეშქლათ თორემ ში- შით დაწუდებთან.

გ ე უ რ ქ ა.

აი მობძანდით ზარათთან ჩაიადეთ იქ გამოვართმევ და მოგტემთ (გავლენ უველანი შუა კარით).

გ ა მ ო ს უ ლ ა 17.

მარეს და სიმონიკა

(შემოვლენ მარჯუნავ კართს და მარესა) სიმონიკო! წადი ჩუჭნს ძღუეშის სთხოვე აქ მობძანდეს.

ს ი მ ო ნ ი კ ა.

კო ბატონო (გავა შუა კარით).

მ ა რ ე ს.

(შებლიკას) მამაჩემი თანახმა არა ხდება ჩემის გრიგოლის მიტემაზედა, მაგრამ მე იმის მეტი ქმარი არ მინდა, იმისი წიდილობა და სწავლა უმჯობესია არის ყოველს სიმდი- დრეზედა, მოვიდეს აქა, მე ვიტე რაგორც მოვსურებ ჩუჭნს ქორწილსა.

გ ა მ ო ს უ ლ ა 18.

იგივე და გრიგოლ.

გ რ ი გ ო ლ.

(შემოვა შუა კარით და თავს დაუკრავს) მარესს ვა-
სლანჯარ.

მ ა რ ე ს.

(სატილით) გრიგოლ! მოხუცებულებმა გაცაჯავრეს?

გ რ ი გ ო ლ.

შენმა გასდამ შენს სიუჟარულს არ დაკეჭირე კინა-
დამ თავში სმალი ვსდე მამაშენსა.

მ ა რ ე ს.

(სატილით) კაი სასიამოვნოა ჰატივი იქნებოდა.

გ რ ი გ ო ლ.

(სატილით) რა გგონია, მერე უფროც გაკვირდვილდე-
ბოდა ქორწილი.

მ ა რ ე ს.

ივარდი ნუ გაქვს, ესლაც ადვილია. რა შემოეთვალა
მივირტუმას ზირითა?

გ რ ი გ ო ლ.

რა შემოეთვალა, ჩინოვნიკს ქალს არ მივტემო, ასეთი
ვარ სასხლი მიშრება ჯავრითა; არ ვინც რა მოვასერსოთ.

მ ა რ ე ს.

მე გეტყვი რატ მოვასერსოთ, თუმცა შენ განუპარტე
მზის დაბნელებს, მაგრამ მამარქემი მაინც დამუარკებული
იმაზედ არას: მზე რომ დაბნელდება სეცადგან გუჭლა-
შაშები ჩამოვლენ უმარწულს ვაქსა და ქალს დაიტანე-
ბენო. ჩუჭნ იმას ეს თავისი ჭაწრი აუხდინოთ?

ახა როგორა?

გ რ ი გ ე ლ,

მ ა რ ე ს.

შენ წადა ესლავ ერთი დროშკა იქარავე და უთხარი, რომ მზის დაბნელების დროსა საცა ჩქენ არ წავიდეთ საცქერლათა, შორიასლო მოგვეეს და ჩუწნთან დადგეს, მერე როგორც მსე დაბნელდეს ჩავსხდეთ დროშკაში, ჩუძათ თელეთს წავიდეთ და ჟვარი დავიწერეთ, რაკი იმ დაბნელებაში დავიკარგებთ მამარემს სწორეთ ისე ეგონება უთუთ გუჭლაშაშებმა მოატატესო და მაშინვე გლოვას დაიწეებს. შენ ეს ანბავი მაიარტუმას გაუტყედი, რომ იმ გლოვაში მივიდეს ჩქენსა და მამარემთან იმ ნაირათ მოახერხოს, რომ სინარულით მიგვადებინოს სახლში.

გ რ ი გ ე ლ.

ეკ ძალიან კარგი წაწრია გუთაუჟანე, მაგრამ გამოგიშვებს მამაშენი.

მ ა რ ე ს.

მაგისას მე მოვასერხებ, მაგრამ შენ კაცა რომ მოგივიდეს ძალე მოდი და ერთათ წავიდეთ.

გ რ ი გ ე ლ,

მაშინვე გიასლები, ძამ წავალ დროშკის დასაჯერათა, მშუდობით გუთაუჟანე (ვავა).

მ ა რ ე ს.

მშუდობით ნახუამდინ (ბებლივას). მართლს სამაგალითო არ იქნება ეს წაწრია რომ ავასრულოთ?

გ ა მ ო ს უ ლ ა 19.

ივინივე და რეესიე.

რ ე ვ ს ი მ ე.

(შემოვა და მარესს) შულა! რატომ გარეთ არ გამოი-

ხედამ მთელი ქალაქის ხალხი გარეთ გადის მზის და-
ბნელების სიტყვრლათა.

მ ა რ ე ს.

ცარიელის გარეთ გახედვით რას ვისიამოვნებ. დედა!
ჩუჭნტ წავიდეთ მინდორში და იქადგან უტქირთ.

რ ე კ ს ი მ ე.

მამაშენს ეშინიან და გარეთ როდი გაგიუშანს.

მ ა რ ე ს.

რას ეშინიან? ამტკელს ხალხთან ყაბული არა აქქს,
რატ იმათა ის ჩუჭნა, ჩუჭნს მდგმურს ადიტერსა ვსთხო-
ვთ რომ თან წამოგშეეს და აღარ შეგკეშინდება.

რ ე კ ს ი მ ე.

მერე წამოგყუება.

მ ა რ ე ს.

თუ კი ვსთხოვთ როგორ არ წამოგყუება.

რ ე კ ს ი მ ე.

მერე რას იტყუან შვილო შენსასა, უტხო ვაჟთან რა
კელი აქქსო?

მ ა რ ე ს.

რა უნდა თქჳან ხომ არ შემჳამს, თქჳტნტ იქ არ
იქნებთ, იტყუან იმათი მდგმურია და თან გამომჳეულიათ.

რ ე კ ს ი მ ე.

კარგი, აგერ მამაშენი მოდის იმასატ კეტყუ, წავიდეთ
და თან წავიუვანთ.

გ ა მ ო ს უ ლ ა 20.

იგინივე და გეურქა.

გ ე უ რ ქ ა.

(შემოვა შუა კარით) ომ. . . ომ. . . ომ. . . რა ამაგია,
მთელი ქალაქის ხალხი სულ გარეთ გადის მზის სიტყვრ-
ლათა.

მ ა რ ე ს.

მამა! გთაყუბ რქმნტ წავიდეთ.

გ ე უ რ ქ ა.

ვა! მე რე მართლა რომ ვეშაბი ჩამოვიდეს და შეგვამოს?

მ ა რ ე ს.

ეჰ, ვეშაბი კი არა და, ტუეილს ამბობენ, თუ მართალა და რად ამტელს ხალხსა ის რქმნა.

გ ე უ რ ქ ა.

რეკსიმე! შენ რას იტუჯ წავიდეთ?

რ ე კ ს ი მ ე.

წავიდეთ ემაწვლი ქალაი გული ნუ დაუჩაგრავთ, რქმნი მდგმური აფიცარიტ თან წავიუქანოთ, იმან ვაენის კატია უფრო არ შეგუტმინდება.

გ ე უ რ ქ ა.

ვა! ის რომ რქმნათნა ნახონ სომ დაგუმრასამენ

რ ე კ ს ი მ ე.

არა, დღეს ისეთი დრო არარის რომ დაგუმრასოს ვინმემ.

გ ე უ რ ქ ა.

ბას დაუძახეთ რა შენადულება.

რ ე კ ს ი მ ე.

(გასძახებს) სიმონიკო! წადი რქმნი მდგმური უთხარ, მზის დაბნელების სატქერლათ მივდივართ უთხარ და თქმნტ რქმნთან წამობძანდი უთხარ.

ს ი მ ო ნ ი კ ა.

(კულისიდან ხმას მოსტემს) კი ბატონო მოვასხენებ.

გ ე უ რ ქ ა.

ბას თქმნტ გადით სანტოკები შემოიტანეთ და წავიდეთ.

რეკსიმე და მარეს.

(გვულენ მარჯვენა).

გეურქა.

ახ! ნეტავი არ იქნება ეს მზის დაბნელებამ უხიფათოთ გადაიაროს.

გამოსულა 21.

ივინივე და გრიგოლ.

გრიგოლ.

(შემოვა შეაკბრით და მოიკითხავს) ჰარუნ გეურქას ვასლავარ!

გეურქა.

მობძანდი ბატონო! უკატრავათ ნუ კიქნებით რომ გუშინ გგაჯავრეთ.

გრიგოლ.

არა უშავსრა, მე აღარტვი მახსოვს, (იქით) გაჯავრება ახლა ნახე, რომ სულ ქორიკი გაბდღვენკინო.

გამოსულა 22.

ივინივე, რეკსიმე და მარეს.

(შემოვლენ ზონტიკებითა და რეკსიმე გრიგოლს) ოჰ! ბატონო მობძანებულხართ? თუ უკატრავათ არ გახლდეთ ჩქნთან წამობძანდით მზის დაბნელებას ერთათ უტქირათ.

გრიგოლ.

ბატონი ბრძანდებით, დიდის კმაყოფილებით (გადახედავს მარესას და ერთმანერთს შესტინებენ).

გეურქა.

ახა მობძანდით წავიდეთ (გვულენ უკვლანი და ივარდა დაეშუება).

მ ე ქ მ ე დ ე ბ ა 2-ე.

(ოჯრდა სახდებს და სტენა წარმადგენს დიდების მინდორსა, ცასა და მზესა, მინდორსედ დადიან ხალხი სხუას და სხუას გუჯარისა, ზოგნი ერთმანერთში ლაშარაკობენ და ზოგნი მზეს შესტქერაან ტრუბითა და ზოგნიც ისე, წინ სტენასედ არიან ტუსის ჩანოვნიკი და ქალაქის ვაჟარი).

გ ა მ ე ს ე ჯ ა 1.

ვ ა ჯ ა რ ი.

(შეათხავს ჩანოვნიკს) Господи! правда солнца черна будить?

чиновникъ.

Какъ черный, оно затмется.

купецъ.

Правда?

чиновникъ.

Разумъется правда.

купецъ.

Иончи?

чиновникъ.

Вотъ чрезъ нѣсколько минутъ.

купецъ.

Ехъ... неправда... я слышлй, что дилахана испортилъ да неправда выдумить здвѣлизи, что солнца черна будить.

чиновникъ.

Что такое значить дилахана?

купецъ.

Ва! незнайишь дилахана?

чиновникъ.

А чертъ его знаетъ что оно такое.

купецъ.

Ентъ котора на духану большой кушниъ стайтъ, да на кушину сыны краска стайтъ.

чиновникъ.

Тутъ и самъ чертъ ничего не поймать.

кунецъ.

Ва! какой чортъ, чалавчкь всегда красить, знайшь Г! ентъ котора бѣлый безъ на кушину пушайтъ, тамъ сыны краска ставйтъ, да бѣлый безъ сыны делаютъ.

чиновникъ.

Красильный заводъ чтоли?

кунецъ.

Да да да . . . теперь узналъ, ентъ заводъ гварить, спортилъ гварить, да неправда выдумить сдѣлалъ гварить, что солнца чорна будить гварить.

чиновникъ.

Я совершенно ничего не понялъ любезный!

кунецъ.

Ва! твѣтъ такой большой голова есть да умъ мала чтоли, какъ не понимаешь, у насъ есть такой законъ: когда заводу хозяинъ новый сыны краска на кушину пушайтъ, и когда ентъ краска спортитъ, тогда заводу хозяйинъ не правда словъ выдумить зделать и всякій чалавчку скажить, да тогда краска аеть хороший зделится; теперь да такъ гварить всеи чалавчкь, что заводу хозяйинъ кушину краска пустилъ гварить, краска спортилъ гварить, да неправда выдумить зделалъ гварить, что солнца чорна будить гварить.

чиновникъ.

А кто это вамъ сказалъ?

кунецъ.

Мой соседъ Гогила да Галуэта, еще мой отецу мать Дареджана.

чиновникъ.

Скажи чтоо они все дураки.

кунецъ.

Ва! когда правда словъ гварить дуракъ?

чиновникъ.

Что вы толкуйте, развѣ вы не слышали, что объ этомъ издавна наставленіе.

кунецъ.

Кто ентъ писаль?

чиновникъ.

Одинъ астрономъ.

конецъ.

(Въ сторону съ удивленіемъ) устранимъ... имя такой что есть должно быть чортъ. (чит.) Г! есть устранимъ чортъ али чалавѣкъ.

чиновникъ.

Что вы говорите, какой чортъ онъ человекъ.

конецъ.

Ва! чалавѣкъ какъ можетъ пишеть, солнца на небо а онъ на земли.

чиновникъ.

Мало чего петь, онъ умою писалъ.

конецъ.

Ва! умъ твое да есть, за что вы не пишеть.

чиновникъ.

Я не учился любезный астрономію.

конецъ.

(Въ полуголосъ) а есть учился: завтра приди кончоль будить, послѣ приди кончоль будить, принеси деньги да поделимъ твой дяло. а...

чиновникъ.

(Въ сторону съ удивленіемъ) что за чортъ, откудава онъ узналъ, что я вчерасъ отъ одного требовалъ взятку.

конецъ.

Господиш! скажи пожелуста, есть чалавѣкъ устранимъ или пустранимъ, отъ куда писалъ, отъ суди или на небо пошелъ да такъ писалъ?

чиновникъ.

(Въ сторону) вино, что онъ глупъ какъ бы ухитрится (кунцу) онъ вошелъ на небо и такъ описалъ.

конецъ.

Ва! я слышалъ, что только чортъ можить ходить и на земли, и на низу земли, и на небо и на выщи небо, а чалавѣкъ никогда не слышалъ.

чиновникъ.

Знайшь любезный! онъ вошелъ на небо чрезъ лестницу.

конецъ.

Ва! что вы гварить, такой лестницу одинъ корпусъ 20 годъ да неможить сделать.

чиновникъ.

Оно давно сделано и поставлено.

купецъ.

Ва! кто поставилъ?

чиновникъ.

Развѣ вы неслышали, что для праотца Якова поставлена лестница.

купецъ.

Знаймъ, знаймъ, снть Абрааму сыну сынъ?

чиновникъ.

Ну да, чрезъ нее вошелъ и описанъ.

купецъ.

А... теперь правда. Господинъ! снть лестницю теперь да такъ стайтъ?

чиновникъ.

Какъ же, оно и теперь существуетъ.

купецъ.

Ехъ... неправда.

чиновникъ.

Когда не веритъ такъ возьмите сами туда и увидите.

купецъ.

Е... су. куда пойдомъ, на дорогу 5,000 руб. да не довольно будитъ.

чиновникъ.

Ну такъ вертъ мнѣ.

купецъ.

Вы да такъ гваритъ какъ адинъ чалавчкъ другой чалавтку сказалъ.

чиновникъ.

А чтоже онъ сказалъ?

купецъ.

Два чалавчкъ стоялъ адинъ улицу, адинъ чорна ешакъ да снть улицу пошолъ, снть адинъ чалавчкъ другой чалавтку спросилъ «сколько на снть ешаки кожу волосъ будитъ» снть другой сказалъ два миллионъ гваритъ, снть адинъ сказалъ набудитъ гваритъ, снть другой сказалъ када ни втринъ гваритъ, считай гваритъ, снть адинъ выдилъ, что сто годъ нельзя была считать, втрилъ ему слова. Я да знаймъ, что невозможно туда найду, нада втритъ ваши слову... (разайдуть и прохоживаютъ на снть).

გ ა მ ო ს უ ლ ა 2.

ივინივე, გეურქა, რეკსიძე, მარეს და გრიგოლ.

(შემოვლენ მარტენივ სტენაზედ და უტქერიან მზეს).

გ რ ი გ ო ლ .

(აჩუჭნებს) უწინ საბნელე ამ მხარიდგან წამოვა აი.

გ ე უ რ ქ ა .

შენმა მზემა და მე კიდევ ის მიკურს თუ ის ვადაც უოთილა ისე წვრილათ როგორ დაწერა მზის დაბნელე-ბა, თუ ისე ახდა როგორც წერია, ის კატი წორეთ ეშ-მაკი უოთილა თორემ კატისაგან როგორ შეიძლება.

გ რ ი გ ო ლ .

იმათ უკვართ ვა ვისაც არ უსწავლია, თორემ ნასწავლის კატისათვის გასაკვრელი აჩარის, აი ჩუჭნი სომ-ხური ეთეშვერდი რამტელის ასის წლის წინათ აჩის დაწერილი, მაგრამ იმაში სულ დაწვრილებით სწერია: ან მზე როდის დაბნელდება, ან ჭაური როდის შეიცვლება და ან სხუა და სხუა ამ გვარი ანუები.

გ ე უ რ ქ ა .

(გაკვირვებით) ჭე . . . ჭე . . . ჭე. იმას დამწერს კი არა ჭქიანია გოგრა, აბა იმას თავი იქნებოდა ძრეულ მძიმე აი.

გ ა მ ო ს უ ლ ა 3.

ივინივე და გლეხი ცოლშკალითა.

(შემოვა მარტენაკ სტენაზედა დამთვრალი, კელში საღვინით ღვინო უჭირავს გლეხურათა ძღერობს და ცოლ-შვილი ბანს აძლევენ).

ვერ დაიჭირავს სიკუდილსა, გზა ვიწრო ვერცა ჯღდოვანი,
ძისგან უოველი ვასწორდეს, სუსტი და ძალ გულოვანი,
ბოლოდ შეჭყარნეს მიწამან, ერდგან მოყმე და მცროვანი,
და სჯობს სიტოცხლესა ნახრახსა, სიკუდილი საუელოვანი.

შე . . . არაღაღე . . . შე . . .

(ცოლს) და . . . და . . . კაცო მეთქი გა . . . მიგონე .
მეთქი . . . რჩა . . . შუილსა მა . . . ანცხო უნდა მოვ-
ჭყუდეთ და . . . ბა . . . რემ ვა . . . ყვაცურად დავისოცნეთ.
დავლათ ღვინო (იწათებს დიდხანსა მერე შოახსნის
ქშენითა და წუნწელი წვერზედ ჩამოსდის და იძახის)
შვილებო . . . მეთქი . . . დვეუ . . . შე . . . შ . (სანამ მო-
ქმედება ვათავდება მანამ სულ ბარბატით დადის ხალხში,
ცოლი კლავს უჭერს არ უშვებს წასაქცევათა და
ერბნება) თავი შაიძაგრე შა დასაქცევის შვილო.

გ ა მ ო ს უ ლ ა 4.

ივინივე და შარლატანები.

(შემოდან შარლატნურათ ჩატმელნი თეთრის ქუ-
დებითა, ცალცალს კელში უჭირავთ თუთო საღვინე ღვი-
ნითა, და ცალცალში ჩინურის ჯამები და ერთათ მღერობენ).

ისევ და ისევ ღვინითა არიალალი,
დრო გავატარათ ღზანიითა თარიალალი, (დაიუვირებენ).

ი ვ ა ნ ე .

შაწარე.

და რ ი ო და ს ს ვ ა ნ ი .

(ერთათ) შაწბანდაწე (მღერობენ ერთათ).

ღოთებო ნეტავი ჩვენა არიალალი, (ახსმენ ღზნოსა ჯამზედ)
დაღეს მოკვეცა შვება ღზენა თარიალალი.

ი ვ ა ნ ე .

ვიპიმ შტოლი ? . .

(სამნი ერთათ).

რასუმიტა ვიპიმ.

(დალეკენ ერთათ და მოჭეუებთან სიმდერასა).

ნოემ რემ ერთსულ ინება არიალალი,
ეურმნის წვენის გემოვნება თარიალალი (დაიუვირებენ).

ი ვ ა ნ ე .

შაზარუ.

(სამნი ერთათ).

შაზბანდარუ (მდერობენ).

თითონ ნუნუას მიუჯდა არიალალი,
წყალი ჰირუტყვით დახნება თარიალალი (ზიუვირებენ).

ი ვ ა ნ ე .

იშო ვიპიმ შტოლი ? . .

(სამნი ერთათ).

რასუმიტა ვიპიმ.

ი ვ ა ნ ე .

ჩუწნტ ნოესავით ნუნუას მიუჯდეთ და წყალი ნაკს
კატებს დავანებთ. (დაასხამენ ღვინოს და მდერობენ).

ავანთათ შუშის თარანი . . . არიალალი . . .

მოვნახთ სავსე ძარანი . . . თარიალალი.

ვ ა ნ ე .

შაზარუ.

მ ა ნ ე .

შაზბანდარუ. (მდერობენ).

დავლით სავსე ტიკები . . . არიალალი . .

შევიქნათ რასბონიკები . . . თარიალალი.

ვ ა ნ ე .

იშო ვიპიმ შტოლი ? . .

მ ა ნ ო.

რახუმიტა ვაზიმ.

(დალეკენ და ივანე).

მეუ . . . მ (თავის ქნევით) დეკვი

მ ა ნ ო.

მასხანდარუ . . .

გ ე ო. ✕

მე, არ ამოხვალ გარჯილო სელო. აბა ხელა მობძან-
დენ ვისაც ბეკრი იუული აქეს, ჩუტნ უფრო მხარულად
მოვშეშედებით თუ ისინი, იმათ იუულის ჯავრი მისდევთ
და ჩუტნ არცა ძეკს და არცა გეშინ. (მოშეკვებან ერ-
თათ სიმდეგრასა):

საუკარელი დანგვიკარგავს, რომ არ გინახავთ ლოთებო.
ან ავლილი ან ჩავლილი, რომ არ გინახავთ ლოთებო.
ჩვენ საუშარელს უკვლა იტნობით, თერთი უელი აქეს ლოთებო.
შავი თქალი თეთრი ლოყა, შედ ხალი აზის ლოთებო.
გიშრისა თმა სსვილათ წნული, წელსედ აერია ლოთებო.
წარბი წვრილი ტური ტკბილი, უხდება სახეს ლოთებო.
ვინც ამ საუშარელს გვიბოვი, მათუძანს მივტეპთ ლოთებო.

გ ა ნ ო.

მასხარუ.

(სამი ერთათ) მასხანდარუ. (მდეგობენ ერთათა დახტან).

მია დანდანი დანდანი . . . ქე ნანიდ ჩარ ტანი,

მია დანდანი დანდანი . . . იმტალის გალისიმ,

მია დანდანი დანდანი . . . სმოვარის ჩადის არი,

მია დანდანი დანდანი . . . კაბენ კარიმ ჟანგარი,

მია დანდანი დანდანი . . . ქობედ დნიმ წირანი,

მია დანდანი დანდანი . . . ქე ნანიდ ჩარ ტანი. . .

მ ა ნ ა.

მანძარე.

(ერთათ) მანძანდარე.

(აიჩქვიან ხალხში მსეს უცქერან და სიმთვრალით ხალხს აწყუდებან).

გ ა მ ა ს ე ლ ა 5.

ივინიკე და რუსეთის მუჟიკი ცოლითა.

(შემოვლენ მარცხნივ, მთვრალეები მუჟიკი მღერობს და ცოლი ბანს აძლეკს).

Въ селѣ малой Ванка жилъ,
Ванка Танку полюбилъ.

Ай ли эта что . . . Ванка Танку полюбилъ.

Ванка конечку кушилъ,
Сиво гриваго кушилъ.

Ай ли эта что . . . сиво гриваго кушилъ.

Ванка конку заложилъ,
Содвора онъ укатилъ.

Ай ли эта что . . . содвора онъ укатилъ (и пр.).

(Кричить вовсѣ горло) ей вы хлопцы . . . будемъ нить красенки и умремъ веселинки.

чиновникъ.

Что ты русскій человекъ и ты съума сошелъ?

Гриша.

А ты что за умная птица а? . . (насмешкою) выднись посмотреть, чего тутъ не выдалъ а? . . ехъ ты . . заложилъбы тунучку красного, да чуречку блага вотъ дѣлю, умеръ бы веселье, а то смѣтритъ, вышь ты голова.

авдотя.

Ехъ . . . молчи гриша, вѣдь онъ чиновникъ.

Гриша.

А что за бѣда, что онъ чиновникъ, мы сейчасъ умремъ чьестъ.

ჩი ნ ვ ნ ი კ წ.

Ехъ ты дуракъ, за чтоже намъ умереть?

Г р и შ ა.

А что! вышь все грузины говорятъ, что мы сейчасъ умремъ.

ჩ ი ნ ვ ნ ი კ წ.

Какіе грузины говорятъ, изъ порядочныхъ никто не скажеть, глупцы только говорятъ, тебѣ стыдно верить имъ, ты русскій человекъ.

Г р и შ ა.

И ты та батюшка не умий ихъ; ехъ... что стобой тольковать (разайдуть и ходуть на сент).

გ ა მ თ ს უ ლ ა ნ.

ტ რ ა ნ ტ უ წ ი,

(შემოვა მარტხანი, კელში დურბანდი უჭირავს დადის ხალხში და უვირის) კტო კარი მსმატრარი ჟოლნის ნა ტრუბ... .

ვ ა ნ თ.

(წინ მოაუშინს) ატტუდა ხარშო მოყნა სმატრამ?

ტ რ ა ნ ტ უ წ ი.

უ... რინ კარსა.

ვ ა ნ თ.

შტო დამ ადინ რაზ მსმატრამ?

ტ რ ა ნ ტ უ წ ი.

(იწევს ტრუბადგან) ქადა ადინ რაზ ტაკ სდელანი მსმატრარი თოლ აბას. (ამოსწევს მეორესა) ქადა დვა ტაკ სდელანი ი მსმატრარი ადინ აბას (ამოსწევს მესამესა) ქადა ტრი ტაკ სდელანი ი მსმატრარი აბას ი დვა ხაურ.

ვ ა ნ თ.

დავაი ნა პოლ აბას მსმატრამ. (მისტუმს თულსა).

ტ რ ა ნ ტ უ შ ი .

ნუ სმატრია (გახსედეხს).

ვ ა ნ ო .

ნიჩუო ნი სმატრიმ?

ტ რ ა ნ ტ უ შ ი .

ქაქ ნისმატრია.

გ ე ო .

ახა ერთი მე ჩახედეო (ტრანტუხს) ღაკვაი მენე ნა
ახაზ ზოსმოტრიმ (მისტემს ფულსა).

ტ რ ა ნ ტ უ შ ი .

ჰსმატრია (გახსედეხს).

გ ე ო .

ნიჩუო ნი სმატრიმ,

ტ რ ა ნ ტ უ შ ი .

ე . . . კლუში კრუხინ, ქაქ ნე სმატრია.

გ ე ო .

(ამხანაგებს) დასწუეველა ღმერთმა მე ამითი ვერა და-
ვინახურად?

ვ ა ნ ო .

ვერტარა მე ღაკვინახე.

მ ა ნ ო .

თქვენს არ იცით მატითი ღანახვა, მე ადრე დიდებუ-
თან ვიყავ მოჯამაგირეთა, იმას დურბინდი ქონდა და
იქ ვისწავლე გახედევა, ახა მე გავიხედეო (ტრანტუხს) ეა
ფრანტუს! თუოია ლეგუშვა გუშია?

ტ რ ა ნ ტ უ შ ი .

მიათ კუსია.

მ ა ნ ო .

თუოია ზრისტიანინ?

დ რ ა ნ ტ უ შ ი.

კრისტინ.

მ ა ნ ო.

ვა! რაში ლეგუშკა ვუშა ჩალაკე კრისტინ ბუდით?

დ რ ა ნ ტ უ შ ი.

(ველსა ჭკრავს) ზრც ტვან დაურაქ.

მ ა ნ ო.

პოჟოლუსტა მთა დენგი ნეტუ, ნაპოლტარა აბაზ დაუა პოსმოტრიმ და კადა ნონჩი ატ ჩორნა სოლნტა ნე უმრუ, ზაუთრა სოლოკ ჟიირნა ჟიინა ლეგუშკა პრინესუ თვთი ლაკვა.

დ რ ა ნ ტ უ შ ი.

ქარაშო, თვანა შნაიტ მთა ლაკვა?

მ ა ნ ო.

ნეზნაიმ.

დ რ ა ნ ტ უ შ ი.

პრასი, ერივანტვი პლოსად ლაკვა მუსიო ლამე.

მ ა ნ ო.

სარაშო ნაიდუ.

დ რ ა ნ ტ უ შ ი.

ნუ პასმატრი (გახუდავს).

მ ა ნ ო.

(გაოტნებით) ვა! მთა ნიჩავო ნი ვადალ.

დ რ ა ნ ტ უ შ ი.

ეს . . . ქაქ ნე ვადალ.

მ ა ნ ო.

(ვანოს და გეოს) დანინახუთ რამე თქვენა?

ვ ა ნ ო და გ ე ო.

(ერთან) კერტარა ჩქვენ დავინახუთ.

მ ა ნ ა.

ახა ერთი ვნახო ეშხაკობა ხომ არა არისრა (შინჯავს ღურბინდსა) ვაიშე სარკვე როდი შქონია.

ვ ა ნ ა.

მაშ პოკვატეუა?

მ ა ნ ა.

(ტრანტუსს) წაშტო სტეკლო ნიეტუ ზა?

ტ რ ა ნ ტ უ ს ი.

(იქით) ახ! . . . გლეში ქრუსინ უხნალ მოია სიტრი დელა (კანკალებს შიშით).

ვ ა ნ ა, გ ე ა და მ ა ნ ა.

(ერთათ) აი ლეგუშკა კუშია ტრანტუსს წაშტო აბმანით ზა? დავაი მოი დენგი დავაი . . . (მისცვკიან საუელოს დაუჭერენ და ეწევიან აქეთ იქით, წაართმევენ ფულსა, მოხდიან ქედსა, წაართმევენ ტრუბასა და თან ტემას დაუწეებენ, ტრანტუსი დრიალებს) აი, აი, აი . . . (გაუქტევა და კულისაში გავარდება).

ვ ა ნ ა.

ვერა ხედამ ბაყაუი ჭამია ფრანტუსსა როგორ კვა ტეუებდა, მგონიაკი ღირდეს ქედი და ღურბინდი ექვს შურათა).

გ ა მ ა ს უ ლ ა 7.

ივინივე და ნემეტი.

(შემოვა მარტხნივ სტენაზედა, წინ თეთრი ფართევი აფარია, თავზედ ხახალი უძეკვს საღოვეთ გადაფარებული, დადის ხალხში და უვირის) სა . . . ხრ მარო . . . ჟინი. სა . . . ხრ მარო . . . ჟინი. სა , . . ხრ მარო . . . ჟინი.

ი ვ ა ნ ე .

(ამხანაგებს) არიქნა ჩუჭნი ჭკუის საქმე გაჩნდა, ხალხი ლამის შიშით დაწყუდეს მზე ბნულდებოდა და ეს სახრი მაროჟინას დაათრევს გასაუიდათა, მოდი დაუძახებ ვიუი-დოთ: სამიოთ სტაქანს რა შეეჭამთ მე გავექტევი და ხალხში გავერევი, ის რა მე გამამიდგეს, მანო! შენ მაროჟინა მოიტატე და წაიღე მერე ერთათა ვჭამოთ. მაინც წელან ჩუჭნი ფრანტუშმა მოგვატყუა და ჩუჭნი ეს მოვატყუოთ.

მ ა ნ ო .

ახა დაუძახე აგრე უეოთ.

ი ვ ა ნ ე .

ეი . . . ეი . . . მაროჟინა, დავაი სუდა (მოვლენ წინ სტენაწყედ).

ნ ე მ ე ტ ი .

(მიიტანს წინა) აშტო! დგოია გუბით.

მ ა ნ ო .

ვა! კაკ ნიკუზიტ, რაზი ემუ დენგი ნეტუ შტოლი, ონ კნიაზ მაჭარსკი და ჩაროთუქესანსკი ზნაიშ.

ნ ე მ ე ტ ი .

აა . . . გურუ . . . შია, გავო ჟოლტი ჩოხა და ბელი ჟაჭა ვსე კნიაზ. ნუ გუბი.

ი ვ ა ნ ე .

სტაქან ზორომ ?

ნ ე მ ე ტ ი .

ბეთ გაბიგ სერებრო.

ი ვ ა ნ ე .

მოია კაზიკ მაზიკ ნეზნაით, გვარი შაურ შტოლი ?

ნ ე მ ე ტ ი .

ნუ . . . შა . . . ურ.

ი ვ ა ნ ე.

ნუ დაჰვია ადინ სტაქან მენე (ამხანაგებზედ აჩვენებს)
ადინ იამუ, ადინ იამუ, ადინ იამუ.

ნ ე მ ე ტ ი.

ნუ გუჟიდე (სახალს ძიის დასდებს ახდის საღიუეთს
ამოიღებს სტაქანსა მაროჟინას ჩასდებს შიგა და თითო
თითოთ ჩამოურიგებს ყველასა და შეაჯამებს) ეინ აბაზ
ბუდიდ.

ი ვ ა ნ ე.

ხარაშო, იშო დაჰვია.

ნ ე მ ე ტ ი.

გუჟიდე... (კიდევ შეაჯამებს) დებერ ტვეინ აბაზ
ბუ... დით.

ი ვ ა ნ ე.

ხარაშო დენგი ზოსლე ვაზმოშ (გაქტევა და გაერევა
ხალხში, ნემეტი მისდებს უკან ყვირილითა) უ... აწიათ.
ბრაგლათი გუდა იდოშ.

მ ა ნ ო.

(აიღებს მაროჟინასა და მიარბევინებს გარეთ).

გ ე ო.

(უევირის ნემეტს) ეი... ეი... ეი. კონ ვიდიშ მა-
როჟინა ვხალ.

ნ ე მ ე ტ ი.

(მოვა წინ სტენაზედ ქედს მოხდის, თმას იბდღვნის
და ნემეტურათ ილანძღება), (მერე გამოუდგება მანუასა
და შიმაკალი) აწიათ ბრაგლათი დებერ ხაწიან შალვა-
ნი ნიდას (გავა გარეთ).

გ ა მ ო ს ქ ლ ა 8.

სტენაზედ მეფენი.

(შეიქნება ხალხში ყაყანი) ერთი ა მ ბ ო ბ ს: აი, სიბნელე წამოვიდა (ცოცხათ დაბნელდება სტენაზედ) მე ო რ ე. აი როგორ დაბნელდა. მესამე უფრო აკლავ სინათლემ აი, (შეიქმონენ შიშით კანკაღსა, სტენაზედა მზე უფრო ბნელდება ნელნელა, ხალხი შეიქს შოთოვასა, და გაშტერებით მზეს უტყვიან) აი აი და ბნელდა, დაბნელდა. (მზე სულ დაბნელდება, სიბნელე გასწევს ორს მინუტსა, და სიბნელეში: ზოგნი ერთმანერთს ეუარებიათ, ზოგნი თქალებზედ კელს იუარებენ, ზოგნი სტენიდან გაიქცევიან და ზოგნი შიშით ბახანებენ და კბილს კბილზედ ატემაინებენ).

გ რ ი გ ო ლ.

(მარქსს ჩუმათ) ახა დრო ახლა გუაქქს გეთაყუანე, წავიდეთ-მარქს.

წავიდეთ შენი ჰირიძე.

გ რ ი გ ო ლ.

(გაუერის მარქსს კლავში კელსა და ჩქარის სიარულით გავლენ სტენიდან მარჯვნივ. მზე ცოცხათ განათდება, ხალხში ჩაკარდება სიხარულისა ჩოჩქოლი) ერთი ა მ ბ ო ბ ს დმერთო მადლობა შენთუნა, აი ცოცხათ განათდა. მე ო რ ე, აი უფრო მოემატა სინათლე. მესამე აი სულ გამოდის მზე (ერთათ ხალხი) აი აი თენდება, თენდება (მზე სულ გამოვა და ხალხი ერთათ ევირიან) დმერთო მადლობა შენთუნ ისევ გამოვიდა მზე (ევირიან სიხარულის ხმითა) განათდა, განათდა, განათდა ახლა დმერთი მოწყალეა განათდა. ურა, ურა, ურა.

Ч И П О В Н И К Ъ .

(Кричитъ) да торжествуетъ наука?

რეკსიმე,

(შიხედ მოხედავს და მარესს რა ვეღარ დაინახავს შემოფოთებით) ქა ვაი შენ ჩემო თაო, მარეს რა ქნილს?

გეურქა.

(შეშოფოთებით ათვალეერებს) ვაიმე, აღარც ჩუჭნი მდგმური ათვიცარი არის.

რეკსიმე.

ვაიმე. ქა! აღაჯან აღარ არიან?

გეურქა.

ვაიმე უთუოთ სიბნელეში გველამაშები ჩამოვიდნენ და ჩაულაშეს (უვირიან ცოლი და ქმარი) ვაიმე შვილო (ხალსში ჩავარდება ჩოჩოლა) რა ამბავია? ნუგშინიანთ ღმერთი მოწუალეა (გურქას და რეკსიმეს უჭერენ კლავებსა გაჭყავთ გარეთა, ისინი მისდგევენ წვილ კვილითა, თან გული ძისდით და დაეშეება ფარდა).

მთქმე დება 3-ე.

(სტენა წარმოადგენს გეურქასავე დარბაზსა, სტენა არის დაფენილი სალიჩებითა მარცხნივ ზის რეკსიმე, გვერდით უსის დედაძთილი, მარჯვნივ ზის გეურქა სამნივ შავებით დართულნი, რეკსიმეს უსხედან ძოსამძამრე ქალები ჩადრებითა, და გეურქას კატები; რეკსიმე ტირის და ნუნე ბანს აძლევს).

გ ა მ ო ს უ ლ ა 1.

რ ე ვ ს ი მ ე .

(ტირილით) მარესჯან შე . . . ნი . . . ჳი . . . რიმე. ჳო . . . ჳო
 შენი ურძიანი ლ . . . უების ჳი . . . რიმე. ჳო . . . ჳო
 ვაი . . . ვაი . . . ვაი . . .

შენი გამოსურმული თვა . . . ლების ჳი . . . რიმე . . . ჳო . . . ჳო
 შენი ხეჭუჭი ქო . . . რის . . . ჳი . . . რიმე. ჳო . . . ჳო
 ვაი . . . ვაი . . . ვაი . . .

(გეურქას) აღაჯან! აღაჯან! ქა! გენაცვალე ეს რა ტე-
 ცხლი მოგუვიდა შეტიდგანა, განა მარტო ჩუშნთუნ
 დაბნულდა მსე.

გ ე უ რ ქ ა .

(ღრიალებს ტირილით) ვაიმე შეილო მარეს, შეილო
 შენს თავსედ გვირგვინმა ვეღარა ვნახე, შეილო! სად
 დაშეკარგე შეილო!

რ ე ვ ს ი მ ე .

ეგრე თქვი აღაჯან გენაცვალე! (ტირის).
 მარესჯან შენი ქორ . . . წილი ვეღარა ვნახე ჳო . . . ჳო.
 შენთუნ ჩალაგებული მწითევი ოხ . . . რათ დამრჩა ჳო . . . ჳო.
 ვაი . . . ვაი . . . ვაი . . . წელეზო დამწვარო.

გ ა მ ო ს უ ლ ა 2.

ი გ ი ნ ი ე უ და ს ი მ ო ნ ი ე ა .

ს ი მ ო ნ ი ე ა .

(შემოვა ივანისკის გადიგდებს უკანა, წამთიროქებს და
 მიუტირებს) ვა ჩემს უოფას, ეს რა შეგვივიდა აღა! რავა
 ლავკარგეთ მარესი, ვაი უბედურებს, ვაი დაივსებილებს.

რ ე ვ ს ი მ ე .

ვერე მოგვიტირე სიმონიკო, მარესი აღარა გუყავს.
(დაიკვილებს) ვაი შენ დამკარგავსა შვილო! ვაი . . .
ვაი . . . ვაი.

გ ე უ რ ქ ა .

სიმონიკო მაძიტირე, მაძიტირე, მარესი აღარა მუყავს.

ს ი მ ო ნ ი კ ა .

ვარემს თავს აღა! ნეტამც შენ შეეჭამეთ მის მავიერათ.

გ ე უ რ ქ ა .

ვაი ნეტავი ზერე ყოფილ იყო.

რ ე ვ ს ი მ ე .

სიმონიკო! წადი ერთი სამკვარი კიბიტა ქენი კუ-
სები დაუმასოთ.

ს ი მ ო ნ ი კ ა .

(აღგება) კი ბატონო.

გ ა მ ო ს უ ლ ა 3.

ივინიკე და მიკირტუმა.

(მიკირტუმა შემოვა, გეურქა და რევსიმე მიუტირე-
ბენ) მიკირტუმჯან მოგვიტირე მარეს დაკვარგეთ. მი-
კირტუმჯან! . . .

მ ი კ ი რ ტ უ მ ა .

ტო ტუტუტ მიილიქ, ინრიქანუმ?

გ ე უ რ ქ ა .

ვა! მიკირტუმჯან რა ტუტუტობასა. ქალი დაკვარგე
ბას არ ვიტყვით, ნეტავი შენთუნ დამეჭვებინა და შენი
ნათლელისათუნ მიმეტა, იქნება არ დამკარგოდა.

მიკირტუძა.

ცო მე ესლა წიგნი მამივიდა ჩემი ნათლულისა, მწუ-
რამს: მხემ რა დაბნულდა უარამანის დროს რა თუ-
რიაები ეთფილან იმისთანაები ჩამოვიდენ ციფგანა და
მარეს მოიტატესო, მე გამოუდექ წასართმეკათა, მარტო
რა ვერ წავართვი ჭავლაბრის კასარმიდან ერთი რატა
ჯარი წავასხი და გამოუდექო, თერიაები დაემზადნენ
რომ გამტეოდნენ და მარეს უკვიანეს ზღვს კუნძულში
წაეუკანათო, მაგრამ ერთს ხეკში შევიმწეკდაე და აღარ
უშეკბო, ახლა გეურქასა ჭკითხე თუ ნებსა მამტემს რომ
ცოლათ შევიართო მარესი ხომ გამოვისხნია, თუ არა და
დავანებებ წაიუკანონო.

გეურქა.

(სახარულით) ვა მართლა! თუ აგრეს გამოისხნას
(წამოდგება ზეზე) ვინ ღორი არ შერთამს, ჩემი დო-
ვლათიტ სულ იმათ მივტემ ოღონტ ჩემი მარესი ცო-
ტხალი მარტუნოს.

რეკსიმე.

(ადგება და წამოტყვიან უკვლანი, სახარული შეუდგებათ
და რეკსიმე ეხვევა მიკირტუძას)ქა მიკირტუძუჯან, გენატკალე
გვიშეკლე, ოღონტ ჩემი მარესი კიდენ ცოტხალი ვნახო
და როგორ არ მივტემ ცოლათა.

მიკირტუძა.

პარუნ გეურქ! ბას პირობის წერილი დასწერე რომ იმათი
ჯარის დაწერა შენი ყაბული არის და შენი იმენიუხედ
ნახლედნივიტ იმათა ჭქნამ, მე წავალ და იმათ მოვიუკან.

სიმონიკა.

აღა! დოუწერე შენი მუხლის ჳირიძე, მარა ისიტვი
შიდ ჩასწერე რომე მხითვის სკივრის მასატანი სამი
მანათი მომტეს.

გ ე უ რ ქ ა.

მა კირტუმ რომანი! ვა შე შეითხამ, დაწერე როგორც
გინდა და შე კელი მოვაწერამ.

მ ი კ ი რ ტ უ მ ა.

ს ი მ ო ნ ი კ ა ! წადი საწერელი და ქაღალდი შემოიტანე
დაწერო.

ს ი მ ო ნ ი კ ა.

ახლავე შენი მუხლის ჭირბე (გავა და შემოუტანს).

მ ი კ ი რ ტ უ მ ა.

(დაჯდება სტოლზედა, დასწერს და მიუტანს გურ-
ქას) ზარუნ გურქ! ახა კელი მოაწერე.

გ ე უ რ ქ ა.

ერთი წამიკითხე როგორ დაწერე.

მ ი კ ი რ ტ უ მ ა.

(ვითხულობს) «1851 წელს კათათხს შეიდგეტი დღე-
სა, ესე წერილი გაძლეე შე გურქა კარაპეტოვი თქენ
პირიკი გრიგოლ ჩემპაკოვი, იბიტომა, რომა ჩემი უა-
ბუღი არის ჩემი ქალი მარესხედ ჯვარი დაწერო დღეს-
შე და ჩემი იმენის ნასლედნიკმატ შენ და ჩემი ქალმა
გაძხადეთ, თუ შე ეს პირობა ატკა'ნი ვქნა, მაშინ ღმერ-
თი გამიწერეს და უოველი ჩემი იმენის თუ იფულები,
სულ პრივასი მივცე შტრაფათა».

გ ე უ რ ქ ა.

ძალიან კარგია (მოაწერს კელსა და მისცემს მივირ-
ტქმას)

მ ი კ ი რ ტ უ მ ა.

(წერილს ჟიბეში ჩაიდებს დადის სტენაზედ და იტო-
ნს მადალის ხმითა) ხა...ხა...ხა...

გ ე უ რ ქ ა.

(გაკვრვებით) ვა! მივირტუმჯან რას იტინი?

მიკირტუმა.

(გურქას) აიდა შტუკ! ამისთანა შტუკი კამედიანრივი უამხოულად ვერ იქმნადა ხა...ხა...ხა... (პუბლიკას) ვი-
დალ ვი? მიკირტუმი რომანოვი კაკოი მასტორ ჩალაუკე,
კაკოი შტუკუ სდელილ ჰა...ხა...ხა...ხა... (გურქას) აიდა
შტუკ! შტუკ, შტუკ, შტუკ, შტუკ, შტუკ...ხა...ხა...ხა.
გეურქა.

(გაონებო) ვა! რა შტუკი ერთი გამაგებინე და?

მიკირტუმა.

ტო რის გველემება, რის ფერია, მხემ რა დაბნელ-
და შენი ქალმა და ჩემი ნათლული თელეთში გაპარულ-
იუენენ და ჭჭარი დაუწერიათ, ახლა ჩემი ნათლული მწე-
რამს: ერთი შტუკი გაუკეთე გურქასა, წერილი ეკები გა-
მართო რამ ჭჭარის წერის უაბული ქნას და თავისი
იმენიის ნასლედნიკმაც ჩუჭნა გქვნასო, რაკი წერილი
გამოგართვი ესლავ წავალ და იმათ მეზურნეებით და სა-
ზანდრებით მოვიყვან, ხა...ხა...ხა...აიდა შტუკ, შტუკ,
შტუკ...შტუკ...ხა...ხა...ხა...

გეურქა.

ტო მიკირტუმჯან გეთაყვანე მართლა ამბობ?

მიკირტუმა.

ვა! მართლა შეთქა ჩემი ჯანის მხემ, ტო გადით
შაკებმა უამოიტკვალეთ და სასლიც მოამხადეთ, მე წავალ
და ისინი მოვიყვან.

გეურქა.

ას ტერ ასტკაწ! ეს რა კუდიანა დრომ გამხდარა,
ახლანდელი ხალხა წორეთ ფთიანა ეშმაკი მოატყუე-
ბენ ჰა!

მიკირტუმა.

(იტიინის).

რეკსიმე.

აღაჯან! ერთი ჩემი მარეს დროზე გნახო და რაც მოხდა მოხდა, (მიკარტუმს) მიკარტუმჯან! გენაცვალე დროსედ მოიუქანე.

მიკარტუმა.

ახლავ მოვიუკან (ვაჟა შუა კარით).

რეკსიმე.

სიმონიკო! შენ სახლი დაგაკე და ახალი მებლით მორთე, ჩუჭნც ტანისამოსები გამოვიცვლით და მოვალთ.

სიმონიკა.

კაი მოგეტა, ახლავ (ვაჟა და ტოტსს შემოიტანს).

რეკსიმე.

აღაჯან! წავიდეთ ტანისამოსი გამოვიცვალთ და ჩუჭნი ვინმეებიც დავაძახებინოთ.

გეგურქა.

წავიდეთ მეტი რა დონეა, ჩემი ქალი ვაჯარი მანდა მაძეტა მაგრამ რაღა ფაიდა.

რეკსიმე.

არა უძახვსრა აღაჯან! იმან სომეხას ფულის უაირათი ეტოდინება, წავიდეთ (სიმონიკას) მებელს და საფენს მეორე ბიჭი მოგაწოდებს კარებში და შენ მორთე სახლი (გავლენ ეველანი სიმონიკას გარდა).

სიმონიკა.

(მიამახებს) კაი იქნება (მეჩე ზუბლიკას) იიმე, ერა მოხდა შეგატო, ნუ მამიკვდე ეშმაკს ვერ ეფიქრა ეს, ახ დედა, დედა, დედა, რაჟა გამესარა, ჩემ სამს მანათს ავიდეფ (სალიჩას გამოიტანს გარეთა და მეჩე კვას სახლსა და თან მდებობს).

ოდელიან დელასა, ორი ოდელიან დელა, დელასა . . .
 ახ რავა ტკილა შეიტკიბიან ამაღამ (ამოხსვრით) ახ
 ნეტამც... (ცოცხს გაიტანს გარეთა და ერთს ხალიჩას შე-
 მოიტანს მარჯვენა კელისისაკენ დაწიფენს და ლაპარა-
 კობს) კი თქუწნუ მოუკვდებით ჩემს თავს ვარგისი ცოლ
 ქმარი შეიყარნენ ოდელიან (აწოდებენ კარებიდგან
 მებელსა, სიმონიკა აწუობს სკამებს რიგზედ
 ორს კრესლას დასდგავს მარცხნივ და სუსუნებს გადაათვა-
 რებს, ზედ ჩამოჯდება და უელს მოიდერებს) ახ, მოგე-
 ცა ღუთის წყალობა მეცკა მომიხდეს გვირგვანის ფსკვნა,
 ახ გვირგვანისანი რავა ტეკვას დოუკლა. დედა, დედა,
 დედა . . . (წამოდება კლავებს კვანწავს თამაშობს და
 თავის თავს ეუბნება) ზო უქენ უქენ შეკატო, კი გიხდება კი.

გ ა მ ო ს უ ლ ა 4.

(შემოდანს გეურქა, რეკსიმე და სტუმრები დართულ-
 ნი, გეურქას უჭირავს ცალ კელში კერცხლის ჯამით
 დვანო და ცალში შალი, და რეკსიმეს კერცხლის ჯამით
 შარბათი).

რ ე კ ს ი მ ე .

აღაჯან რათ დაიკვიანეს?

გ ე უ რ ქ ა .

აი ივესას ხმა ისმის ვიღაც მორბის.

გ ა მ ო ს უ ლ ა 5.

იგინავე და მახარობელი.

მ ა ხ ა რ ო ბ ე ლ ი .

(შემოვა შუა კარით და დაიძახებს):

მე ვარ მახარობელი,
სახლის გამხარებელი,
მიჯამია ბალი,
ამისვით მხარი,
ერთი ჯამი ღვინო მასვით,
გამატარეთ კარი? . . .

მამილოტავს ბატონებო მშვიდობით მოგდან მეფე და
დედოფალი!

გ ე უ რ ქ ა .

(ჯამით ღვინოს მიიტანს შიგ იფულებს ჩაუყრის დაა-
ლევინებს და შალით მხარს აუხვევს ისმის ზურნის ხმა).

გ ე უ რ ქ ა .

აი მოდან.

გ ა მ ო ს უ ლ ა 6.

(შემოვა მეჯვარე, შემოიტანს თეფშსა კარებწინ და-
სდებს, ათადებს ხმალსა და კარის აყოლსედ მია-
ბჯენს, შემოდან წან მესურნეება და სახანდრები,
მერე შემოვლენ მეფე და დედოფალი, და უკან მოხდუ-
კენ მაყრება, მეფე თეფშს დაამტკრევს).

გ ე უ რ ქ ა .

ეჰ . . . ამასთანა შტუკია არ უნდა გექნათ მაგრამ,
ოვადა აღარ არის (მაულოტავს) ღმერთმა გაგახედნიე-

რომ, ერთმანერთა შეგახებოთ, იფულის უაირათი მოგცეთ
სამი ვაჟი მოგცეთ და ერთი ქალი.

მ ი კ ი რ ტ უ მ ა.

(ევირის) ამინ . . . ისეღ სავლასამ. . .

რ ე ვ ს ი მ ე.

(სიმეს თავს დაუვრავს, ქალს ზირსედ ავოცებს და
ძიულავს) ღმერთმა გავახედნიეროთ ერთმანერთს შე-
გახებოთ (კრაგოლს) შენ იცა და შენა ვაჟობა როგორც
ჩემი მარხეა კარგათ შეანახავ (დააღვივინებს მარხვას
ჯამით შარბათსა, მერე მანულება მაიუქანენ მეფე დედო-
ფალს დასსქენ კრესლებსედა და უკვლანი დასსდებიან სკა-
მებსედა, სწანდრება დასსდებიან მარჯვენავ სალიჩანსედა).

მ ი კ ი რ ტ უ მ ა.

(სწანდრებს) ვა! რას მოგიწუენათ, სო სედავთ
ქორწილი გვაქს აბა ერთი იმღერეთ!

ს ა ს ა ნ დ რ ე ბ ი.

(მოჭეკებიან სიმღერას და რა გაათავებენ).

მ ი კ ი რ ტ უ მ ა.

ნუ! ტეპერ ლეზგინკუ. . .

ს ა ს ა ნ დ რ ე ბ ი.

(დაუკრენ ლეკურს სათამაშოსა, ქალები უკვლანი ითა-
მაშებენ და მანუები ტანს უკვრენ, მერე ითამაშებს მე-
ფე და დედოფალს დაუკრავს თავსა, დედოფალი ითამა-
შებს და რა გაათავებს თამაშობასა, ფარდა დაეშეება).

დასრულდა (*).

(*) მომქმედთ ზირში და უბეჭდავია დავიწუებისაგამო აქრან-
ცუნი.

